

انجيل يوحنا

انسو بيئن كلوم

گه دُما مَن مای ئو سِرتر اژ مَن، آرِيگه ور اژ مه بَيَسِي. ^{۱۶}» اژ پری او گل ايمه بِيَرَه مو پردی، فيض آر رُی فيض. ^{۱۷} آرِيگه شريعت وه سونگ موسی بَشخِياسَ بِنِمو؛ فيض ئو حخيخت وه سونگ عیسی مسیح هات. ^{۱۸} هُیچ کس هرگس خدا نِئِيسِي. مِنتائای آ يکونه گر خدا گه ها باووش باوهار، هَرأ کس، خدا شناسونی آر ايمه.

شاتی يحيی

^{۱۹} يَسَ شاتی يحيی وخی گه گلنگل يهود، کاهنل معبد ئو لاوئل گه خادمل معبدن، اژ شير اورشليم کلورکردن آره تک تاگه آژی پيرسني گه «تو کيئين؟» ^{۲۰} او اعتراف کردی ئو حاشا نهردی، بليک اعتراف کردی گه «مه مسیحي گه باس بای، نيم.» ^{۲۱} آسه آژينو پرسى: «آنی کيئين؟ آیا ايليا پَحْمَرين؟» جوواو داتی: «نيم.» پرسىو: «آیا تو آ پَحْمَرين گه موسی پيشگوئی کردوئیتی؟» او جوواو داتی: «نه!» ^{۲۲} آسه وتون یی: «آنی کيئين؟ بوش آره کسلی گه ايمه ئو کل کردی، چه جوواو بيريم؟ إبارَه ووژت چه موشين؟» ^{۲۳} يحيی مطابق آ چيئه گه إشعيا پَحْمَر وتوئیتی، وتی: «مه دنگ آ هِنَاگر انوم بياوونم گه موشی، رُئى خداون راس گن.»

^{۲۴} آسه پری آژينو گه شِيخَل فرقه قَرِيسِي کلورکردوئين، ^{۲۵} اژ يحيی ئو پرسى: «آر تو نه آ مسيحين گه باس بای، نه ايليا، ئو نه آ پَحْمَر،

۱ اژ آ اول کلوم بی ئو کلوم وه گرد خدا بی ئو کلوم، خدا بی؛ ^۲ هر اژ آ اول وه گرد خدا بی. ^۳ کل چيئل وه سونگ او خلک بين، ئو اژ هر چيئي گه خلک بی، هُیچى بی او خلک نوئی. ^۴ انوم او ژيپاين بی، ئو آ ژيپاين، نير امل بی. ^۵ ای نير ا تيریکي پريقه م ئو تيریکي حريف آوه نوئی.

^۶ پپای هات گه اژ جونم خدا کل بوئی؛ نُم او يحيی بی. ^۷ او هات تاگه شات بو، آره شاتی داین آر آ نير، تاگه وه سونگ او گل ايمو بارن. ^۸ او ووژ آ نير نوئی، بليک هات تاگه آر آ نير شاتی ب. ^۹ آ نير حخيختی گه روشنائى موئشختی هر کس، إراسی ماهات انوم ای دنيا. ^{۱۰} او انوم دنيا بی، ئو دنيا وه سونگ او خلک بی؛ وه ایی حالا دنيا او نشتاسیتی. ^{۱۱} او هات انوم ملک محل ووژ، مِنتائای قوم ووژ نچني گرد. ^{۱۲} مِنتائای وه گل کسلی گه چني گرد، ایی حخ داتی گه بوئن آیلل خدا، یانی وه هر کی گه ايمو باری آر نُم او؛ ^{۱۳} اوئلی گه نه اژ خوين، نه اژ هسین جسم ئو نه اژ هسین په انسو، بليک اژ خدا زانده بين.

^{۱۴} ئو کلوم، بی انسو ئو ليز گِرت انوم ايمه. ايمه جلال اومو دئ، جلالی لائق آ يکونه گر گه اژ جونم باوه آسمونی هات، پر اژ فيض ئو حخيخت. ^{۱۵} يحيی آر او شاتی ماتی ئو دای ماتی گه «يس کسی گه إبارَه اوئم وت: "آوه

بوئینن.» آسه چن ټو ديوو مال هايي آر کو ټو آر وړوژ مَني آرټک. آ وخذ، سات چوار دُما نيمرو بی.

٤٠ ټکی اژ آ دو نفر گه دُما شتفتن قصه يحيی چوئي تُر عیسی، آندریاس، پرا شمعون پطرس بی. ٤١ او اولبار، پرا ووژ شمعون کړدی دی ټو وټ بی: «ایمه ماشیح هرا مسیح گه باس بای، کړدموئس دی.» ٤٢ آسه او پردی آره تک عیسی. عیسی سیلی آزی کړد ټو وټی: «تو شمعون گر یونائین، منتائای آژیر دُما مویشن بینت "کیفا" (گه یانی برد).»

دَوَت عیسی اژ فیلیپس ټو تَنائیل

٤٣ روژ دُماين، عیسی قَص کړدی پچو آره هیال جلیل. او فیلیپس کړدی دی ټو وټ بی: «وه تُر منا بوری!» ٤٤ فیلیپس آل بیت صیدا بی، گه شیر آندریاس ټو پطرس بی. ٤٥ فیلیپس، تَنائیل کړدی دی ټو وټ بی: «آ کس گه موسی انوم تورات هشاره کړدیس بی، ټو پَحْمَرَلِش اِبازه او نُیسونی، کړدموئس دی! او عیسی ناصری، گر یوسف!» ٤٦ تَنائیل وټ بی: «مر ماو اژ ناصره ییش چی خوئی بآه ډیر؟» فیلیپس جوواو داتی: «بوری سیل ک.»

٤٧ وخذی عیسی تَنائیل دیتی گه مایتي آره تک، اِبازه او وټی: «اراسی گه ای پیا اسرائیلی ک، گه هیچ رنگری انوم نی!» ٤٨ تَنائیل وټی عیسی: «تو اژ کو مَن مَشْتاسین؟» عیسی جوواو داتی: «ور اژ یکه فیلیپس هِنات ک، وخذی گه هتی اژیر آ دار انجیر بین، توئم دی.» ٤٩ تَنائیل جوواو داتی: «استاد، تو گر خدائین! تو پاتشا اسرائیلین!» ٥٠ عیسی جوواو داتی: «یانی هر وه خاطر یکه وټم اژیر آ دار انجیر توئم دی، ایمون مارین؟ آژیر دُما چیتل گنګتری موئینن.» ٥١ دُماخِر وټی: «حخیختا،

آره چه خُسل تَیمید مین؟» ٢٦ يحيی جوواو دآه بینو: «مه وه آو تَیمید مِم، منتائای انوم هُمه کسی هوسیاء گه هُمه او نِمَشْتاسینو، ٢٧ هر آوه گه دُما مَن مای ټو مه لائق واز کړدن بن کِلَاشلی نیم.»

٢٨ یوئل گل! آبادی بیت غنیا آکو روو اُردن اتفاق گت، آر اوزه گه يحيی تَیمید ماتی.

وَرک قُرونی خدا

٢٩ وه صوابکا، يحيی وخذی عیسی دیتی گه ماهاتی آره تک، وټی: «یَس وَرک قُرونی خدا گه گنا اژ دنیا هیژم!» ٣٠ یَس آ کس گه اِبازه اوئم وټ «دُما مه پای مای گه سرتر اژ مَن، آریکه ور اژ مه بیسی.» ٣١ مَن ییش ووژم اوئم نِمَشْتاسیا، منتائای آره یه هاتِم ټو وه آو تَیمیدم دآه تاگه او ظاهر بو آر قوم اسرائیل.» ٣٢ آسه يحيی شاتی داتی، وټی: «روح خدام دی گه اجور کموتري اژ آسمو هات هار ټو نیش آر رُی او.» ٣٣ مَن ییش ووژم اوئم نِمَشْتاسیا، منتائای هراوه گه مه کل کړدی تاگه وه آو تَیمیدم، وټی بینم: «هر وخذ دیت روح خدا بآه هار ټو بنیسی آرری کسی ټو بَمینی آرری او، یدان هراوه س گه وه روح القدس تَیمیدم.» ٣٤ ټو مه دیم ټو شاتی مِم گه یَس گر خدا.»

اولین شاگردل عیسی

٣٥ وه صوابکا، اِدوازه يحيی وه گرد دو نفر اژ شاگردلی هوسیائی. ٣٦ او سیل کړدی آر عیسی گه داشدی رد موئیا، ټو وټی: «یَس وَرک قُرونی خدا!» ٣٧ وخذی آ دو شاگرد ای قصه ټوئ شتفت، وه دُم عیسی آ گتن رُی. ٣٨ عیسی کِلاداتی ټو دیتی گه اوئل ډیرن وه دُم سِرا مانی. وټی بینو: «چتون م؟» وتو: «استاد، مالت هار کو؟» ٣٩ عیسی جوواو داتی: «بورن ټو

۱۲ دُماخِر وَه گُرد دا ئو یرال ئو شاگردلی چی
آرِه شَیرِ کَفَرناحوم، ئو چن روژی مَین آر اوزه.

عیسی معبد تَمیس مِهه

۱۳ و خدی نزیگل عِد پَسَخ یهودیل بی، عیسی
چی آرِه شَیر اورشلیم. ۱۴ انوم قِلا معبد، دیتی
گه یری دیرن گا ئو می ئو کموتر مَفروشن،
ئو صرافل بَش آر اوزه نیشتن آرِه گَسَم دُرمِه.
۱۵ آسَه عیسی سِلاخی اژ قِرس دُریس کِردی
ئو کُل اوئل وَه گُرد گاگل ئو دونیائل، اژ
معبد کِردی دِریر. ئو سگهل صرافل رِشونی
آر رَی ئو تختلو چاوارشا کِردی، ۱۶ ئو وِتی
کموتر فِروشل: «یوئیل اژ ایزه ییرن دِریر، ئو مال
باوَه م نَهَن جا گَسَم دُرمِه!» ۱۷ آسَه شاگردلی
گتن ویر یگه انوم کِتاو زبور نُسیاء: «خِیرت
آرِه مالیت مَن مَسَرنی.» ۱۸ آسَه یهودیل وَه
خاطر ایی کارلی وتو: «چه مُجَزَه ئو نشونهی
نشونمون مِین تاگه بَذانیم صِلا هُن کارلی
دیرین؟» ۱۹ عیسی جوواو داءَ بینو ئو وِتی: «ای
معبد بَرَمین گه مِه اِدوازه سه روژ ماوِری.»
۲۰ یهودیل وتو: «چل ئو شَش سال طویل
کیشتی تاگه ساخدیمو ایی معبد باوِرن، ئو اِسگه
تو میا سه روژ باوِرنی؟» ۲۱ مِنتائای معبدی
گه عیسی آژی قَضَه مَهَرَد، لار ووژ بیتِی.
۲۲ آسَه و خدی گه عیسی اژ مِردیل زَنیا بی،
شاگردلی ایی قَضَه ل اُون آوَرَد ویر، ایمونو آوَرَد
آر نُسخ مَقْدَس ئو قَضَه ل او.

۲۳ و خدی گه عیسی آرِه عِد پَسَخ انوم شَیر
اورشلیم بی، فِزه کَسَل وَه مُجَزَه ل ئو نشونَه لی

موشِم بَینتو، هُمَه موئینینو گه آسمو تاق بی
ئو فَریشَدَه ل خدا دیرن آر کُر اِنسو مَچِن رُ ئو
مَان هَار.»

مُجَزَه انوم داوات

۲ روژ سِئِم، انوم آبادی قانا اِ هیال جلیل
داواتی بی ئو دا عیسی بَش آر اوزه بی.
۲ عیسی ئو شاگردل بَشی دَنگ بوئین آرِه داوات.
۳ و خدی شِراو بِن بَری، دا عیسی وِتی او: «شِراو
زِرن!» ۴ عیسی وِتی بی: «اِ رَن، مِه وَه ایی کار
چه؟ سات مِه هَنی نَرَسی.»

۵ دای وِتی خَلمتکارل: «هر چی موشی بَینتو،
آنجوم دَن.» ۶ آر اوزه شَش خَمَرَه بَر دین بی
گه یهودیل آرِه آداو پائی موئردون کار، هر گم
نزیک آر صد ئو بیس لیتر جاو داشت. ۷ عیسی
وِتی خَلمتکارل: «ای خَمَرَه ل اژ آو پرا گن.»
آسَه اوئونون نُقُنق پرا کِرد. ۸ آسَه وِتی بَینو:
«اِسگه قِیلی آژی هِیزدنی ئو بَیرن آرِه تک رِئیس
مِجلیس.» آسَه پَرَدو. ۹ و خدی رِئیس مِجلیس
اژ آوی گه بوئ شِراو، چَشتی. او مَیْناَسدی
آ شِراوَن اژ کو آوَرَدی، مِنتائای خَلمتکارلی گه
آو کِیشوئی، مَیْناَسدو. آسَه رِئیس مِجلیس هِنا
کِردی آر دُما ۱۰ ئو وِتی بی: «کُل کس اول بار
وَه شِراو خاص مِمونلِی ماوِری رِی ئو و خدی
مِمونل مَس بَین، شِراو آر زَتر ماری؛ مِنتائای تو
شِراو خاصَه ت تا اِسگه هِیشتی!»

۱۱ یِه اَوَلین مُجَزَه ئو نشونهی بی گه عیسی
انوم آبادی قانا اِ جلیل آنجوم داتی ئو جلال
ووژ آشکار کِردی ئو شاگردلی ایمونو آوَرَد بی.

نَهرِد، چطور آر اژ چيئل آسموني آرنتو بوشم باوار مهينو؟^{۱۲} هُيچ کس وير آسمو نَجيس پلنگ، مَر آوَه گه اژ آسمو هاتيس هار، يانی گر انسو [گه ها نوم آسمونار].^{۱۴} هَرهَن گه موسی آ مار برنجی انوم بياوو کوئیتی آر تُک چوآ ئو علم کردی گر انسونیش باس علم بو،^{۱۵} تا هر کی ايمو باری آر او، ژييان ابدی داشدوئیتی.

^{۱۶} «آريگه خدا آخ محبت کردی آر دنيا گه گر يکونه ووژ داتی تا هر کی ايمو باری آر او نابود ناو، بليکم ژييان ابدی داشدوئیتی.»^{۱۷} آريگه خدا گر ووژ کل نهردی آره دنيا تا دنيا مکوم ک، بليکم کل کردی تاگه دنيا وه سونگ او نجاد بگیری.^{۱۸} هر کی ايمون بی دیرتی مکوم نِماو، مِنتائای هر کی ايمون بی یرتی، هراسگه مکوم بی، آريگه ايمو ناوردیسی آر ئم گر يکونه خدا.^{۱۹} ئو حکم یس گه ئیر هات انوم دنيا، مِنتائای مردم تيریکيو ويشتر اژ ئیر دوس داشد، آريگه کارلو گن.^{۲۰} آريگه هر کی گه کارل گن مه اژ ئیر بيزار ئو نِمای آره تک ئیر، تاناخواد کارل آشگار بوتی ئو رُسبا بو.^{۲۱} مِنتائای آوَه گه آ چيئه گه دُريس انجوم م، ما آره تک ئیر تاگه آشگار بو گه کارلی وه یاری خدا انجوم بی.»

آخِرین شاتی یحیی تيميددهنده اِبارَه عیسی

^{۲۲} دُما آوَه، عیسی ئو شاگردلی چن آره آبادیل هیال یهودیه. او مدتی وه گرد اوئل مَن آر اوزه ئو مردم خُسل تيميد ماتی.^{۲۳} یحیی پَخْمَریش! آبادی عینون، هِناس شیر سالیم، تيميد ماتی، آريگه آر اوزه او فِرَه بی ئو مردَم ماهاين، تيميدون مَگرت.^{۲۴} یه ور اژ آوَه بی گه یحیی يکوء زندو.^{۲۵} اِسگه، آر سر آداو پاک کِردن چيئل نجس بَی گت انوم شاگردل یحیی ئو یه یهودی.^{۲۶} آسَه هاتن آره تک یحیی، وتون

گه وه چيمون موئينيا، ايمونو آورد آر ئم او.^{۲۴} مِنتائای عیسی وه ايمونو اِتماد نهردی، آريگه گلون مِشتاسیاتی^{۲۵} ئو نیاز ناآشدی کسی اِبارَه انسو چيئي بوشتی بی، آريگه ووژ مِذناسدی چه ها نوم دَرین انسونار.

تو باس اژ نوو زانده بوئين

۳ پيای بی اژ شِيخَل فرقه قریسی، نيقوديموس ئم اژ گِلنگل يهود.^۲ او یه شو پِهاَت آره تک عیسی ئو وِت بی: «استاد، مَذاَنِیم تو مِلِمی کین گه اژ جونم خدا هاتین، آريگه هُيچ کس نِمتونی اِی مَجْزَل ئو نشونه لی گه تو انجوم مین انجوم د، مَر یگه خدا وه گرد بوتی.»^۳ عیسی جوواو داتی: «حخیختا، مویشم بینت، تا کسی اژ نوو زانده ناو، نِمتونی پاتشائی خدا بوئینی.»^۴ نيقوديموس وِت بی: «کسی گه پیر، چطور مَتونی زانده بو؟ یانی مَتونی اِدوازه گِلابیری لَم دای ئو بَاء دی؟»^۵ عیسی جوواو داتی: «حخیختا، مویشم بینت تا کسی اژ آو ئو روح خدا زانده ناو، نِمتونی با انوم پاتشائی خدا.^۶ آ چيئه گه اژ جسم زانده بو، جسمونی؛ ئو آ چيئه گه اژ روح خدا زانده بو، روحانی.^۷ پُلجوئیت نای گه وِیم باس اژ نوو زانده بوئینو!^۸ وا هر جا بیی مَچو؛ دَنگ مِشتوئینی، مِنتائای نِمَذاَنِین اژ کوء مای ئو وير کوء مَچو. هر کسی شی گه اژ روح خدا زانده بو، هُئس.»^۹ نيقوديموس اژ عیسی پرسیتی: «هَن چيئي چطور ماو؟»^{۱۰} عیسی جوواو داتی: «تو مِلِم اسراییلین ئو اِی چيئل نِمَفِیمین؟^{۱۱} حخیختا، مویشم بینت گه ايمَه اژ آ چيئه گه مَذاَنِیم قَضَه مِهمِیم ئو آر آ چيئه گه ديمون شاتی مِیم، مِنتائای هَمَه شاتی ايمَه قبول نِهمِینو.^{۱۲} آر وِخدی گه اِبارَه چيئل زمینی وه گرد هَمَه قَضَه کِرد باوارتو

نُم سوخار بیتي، نزيك گله زميني گه يعقوب دائيتي يوسف گُر ووژ. ^۶ چا يعقوب آر اوزه بي نو عيسي اژ شگتي رئي نيشت آر گش چا. نزيك سات دوازه نيَمرو بي.

^۷ آسه، رُني اژ مَرِدَم سامره هات تاگه آو پِكيشي. عيسي وِت بي: «خُرَي آوَم بي دَ،» ^۸ آريگه شاگردلي چوئين آره شير تاگه خوراک بخرن. ^۹ رُن سامري وِتي عيسي: «چطور، تو گه يهودي اي کين، اژ مِني گه رُن سامري کم آوت م؟» آريگه يهوديل وه گرد سامربل اصلا هاتن چيئينو ناآشد. ^{۱۰} عيسي جوواو داتي: «آز اژ چيئي گه خدا بي تلافتي پيشگشي م، خورت داشد، نو مِذناسِيت کي گه اژ تو آو مِيتي، تو ووژت اژ اوت مهست، تاگه آو زني موئشخياتي بينت.» ^{۱۱} رُنْهه وِت بي: «آقا، دَلَم نرين نو چائيش قويل، اِسه آو زني اژ کوء مارين؟» ^{۱۲} مَر تو اژ باوهجد ايمه يعقوب گنگيرين گه ابي چاء داء ايمه، نو ووژ نو کُرتي نو ريتنلي آون آزين مهارد؟» ^{۱۳} عيسي وِت بي: «هر کي اژ ابي آو خُر م، اِدوازه تيئي ماوتي.» ^{۱۴} مِنتائاي هر کي اژ آو گه مَن مِيتي بي خُر د، هرگس اِدوازه تبني نِماوتي، بَلِکَم آوي گه مَن مِيتي بي، اِذرين او ماو کيتي اي گه تا رِياين ابدی قُل ميري.» ^{۱۵} رُنْهه وِت بي: «آقا، اژ ابي آو بَ بينم، تاگه دير تينيم ناو نو نام آره ايره آو پِكيشم.» ^{۱۶} عيسي وِت بي: «بيچ، ميردهت هِنَا ک نو گِلار.» ^{۱۷} رُنْهه جوواو داتي: «ميرده نرم.» عيسي وِت بي: «يگه موشين، "ميرده نرم" راس مين، ^{۱۸} آريگه پنج ميردهت داشد نو اويش گه اِسگه ديرين، ميردهت ني. آ چيئه گه وِت راس!» ^{۱۹} رُنْهه وِتي: «آقا، مَذايم گه پَخَمري کين. ^{۲۰} آزداد ايمه آر سر ابي کوي عبادتون مهرد، مِنتائاي هُمه يهوديل موشينو جاي گه مردم باس انومي خدا پيرسن

بي: «استاد، آوه گه اِکو روو اُردن وه گردت بي، نو تو آر او شاتيت دا، اِسگه ووژ تيميد م نو کُل مچني آره تک.» ^{۲۷} يحيي جوواو داتي: «هِيچ کس نِمَتوني چيئي باري دس، بخر اژ آ چيئه گه خدا بوئشخنتي بي. ^{۲۸} هُمه ووژتو شاتينو گه مه وِتم مسيحي گه باس بای نيم، بَلِکَم ور اژ او کِل بيم. ^{۲۹} بئي هِن دُماء، مِنتائاي رَقيف دُما گه هوسياء دنگ اوء مَشَتوئي، اژ شَنْفَتِن دنگ دُما خوشالي فِره ي مِهه. اِسه خوشي مَن پش هُن کامل بي. ^{۳۰} او باس گِلنگا بو نو مه باس گجرا بوئم.

^{۳۱} «آوه گه اژ پِلنگ ماي، هار پِلنگ کُل چي، مِنتائاي آوه گه اژ زمين، زميني نو اژ چيئل زميني قصه مِهه. آوه گه اژ آسمون ماي، هار پِلنگ کُل چي. ^{۳۲} او آر هر چيئي گه ديسي نو شَنْفَتيسي شاتي م، مِنتائاي هِيچ کس نِمچوء گرد شاتي او. ^{۳۳} آوه گه مچوء گرد شاتي او، مير تابيد م آر يگه خدا خيخت. ^{۳۴} آريگه آ کَس گه خدا کِل کِردئ، کوم خدء موشي، آريگه خدا رُوح ووژ بي حد موئشخنتي بي. ^{۳۵} باوه آسموني، گُر دوس ديري نو کُل چي سپاريتيسي دس او. ^{۳۶} آوه گه ايمو ديري آر گُر، رِياين ابدی ديري؛ مِنتائاي آوه گه فِريون اژ گُر نيَمري، رِياين نيَموئي، بَلِکَم خَضو خدا مَميني آرزي.»

عيسي نو رُن سامري

۴ وِخدَي عيسي خداون فيمي گه شِيخَل فرقه فَريسي شَنْفَتون عيسي ويشتر اژ يحيي شاگرد ديري نو خُسل تيميدون م، ^۲ -وه يا گه شاگردل عيسي تيميدون ما نه ووژ- ^۳ هِيال يهوديه ول کِردئ نو اِدوازه گِلَاهاردی آره هِيال جليل. ^۴ نو باس اژ هِيال سامره رد بوئيا. ^۵ آسه رسي آر شيري اژ سامره گه

٣٦ اِسْگه، کسى گه دروۀ مِهه مِز ووژ مَسِينى
 ئو آره ژيباين ابدى ثمرى جِيم مِهه، تا کسى گه
 کشت مِهه ئو کسى گه دروۀ مِهه وه گرد یک
 خوشى يهن. ٣٧ آر ايره ابي قصه راس گه "يکى
 کشت مِهه ئو يکى تر دروۀ مِهه". ٣٨ مه هَمه
 کل کِرد ناگه ثمرى درو کينو گه اژ جور کيشين
 ووژتو ني. کسلى تر جورو کيشى ئو هَمه اژ جور
 کيشين اون بير مِيرنو.»

٣٩ آسه فِره کسل اژ سامربلى گه انوم آشِر
 بين ايمونو آورد آر عيسى وه خاطر شاقى آژن
 گه وتوئيتى «هر چمى گه تا اِسگه کِردوئى،
 وتى بينم». ٤٠ وحدى آ سامربل هاتن آره تک
 عيسى، اژ او هست تا بمينى آر تکو. آسه دو
 روژ مَن آر اوزه. ٤١ ئو اَمَل فِره تِريشى وه خاطر
 شِنَفَتِن قَصَه عيسى ايمونو آورد. ٤٢ اوئل
 موئتون آژن: «اِسگه دِبر فَخَد وه خاطر
 قَصه تو ايمو نماريم، آريگه ووژمو قَصَه
 اومو شَنَفَتى ئو مَدانيم گه ابي پيا خحيختا
 نجاددهنده دنياه.»

عيسى انوم جليل

٤٣ دُما آ دو روژ، عيسى اژ اوزه چى آره جليل،
 ٤٤ آريگه ووژ وتوئيتى گه «پَخَمَر انوم آشِر ووژ
 قُرپى نرى». ٤٥ وحدى رَسى آر جليل، جليليل
 هاينى نوا، آريگه اون پيش آره عِد چوئين آره آشِر
 اورشليم ئو آچيئه گه عيسى آر اوزه کِردوئيتى،
 دوئيو.

شفا گر په دربارى

٤٦ آسه، عيسى يِگلى تر چى آره آبادى قانا
 ا جليل، هَرا جاء گه او کِردوئيتى شِراو. آر
 اوزه يکى اژ درباريل بى گه گر مريضى انوم
 آشِر گَفَرناحوم داشدى. ٤٧ وحدى گه شَنَفَتى
 عيسى اژ يهوديه هاتيس آره جليل، چى آره تک

شِير اورشليم. ٢١ عيسى وت بى: «اژن، باوار
 ک، زمونى ماى گه باوه آسمونى نه آر سر
 ابي کوئى مِرسينو، نه انوم اورشليم. ٢٢ هَمه
 آچيئه گه نَمَشَتاسينو مِرسينو، مِنتائى ايمه
 آچيئه گه مَشَتاسيمو مِرسيم، آريگه نجاد
 وه سونگ يهوديل ماى. ٢٣ مِنتائى زمونى ماى،
 ئو هَراسِگه يش هاتى، گه خدا پَرسَل خحيخى،
 باوه انوم روح ئو خحيخت مِرسِن، آريگه باوه
 هُن کسلى مِيتى گه پِرسِنى. ٢٤ خدا روح ئو
 کسلى گه مِرسِنى باس انوم روح ئو خحيخت
 پِرسِنى. ٢٥ ژَنَه وت بى: «مَدانيم گه ماشيح
 هَرا مسيحى گه باس باى، ماى؛ وحدى او باى،
 گل چى آرَنمو آشگار مِهه». ٢٦ عيسى وتى ژَنَه:
 «مه گه دِريم وه گردت قَصه مَهَم، هَر اوم.»
 ٢٧ آسه، شاگردل عيسى گلونا هَارَد دُما ئو
 بِلجُوئيو هات گه دِبرى وه گرد رُنى قَصه
 مِهه. مِنتائى هِيچ گم نِرسيو «چَت م؟» ياگه
 «آره چه وه گرد او قَصه مِهين؟» ٢٨ آسه ژَنَه
 کويزه ووژ هِيشتى آر جا ئو چى آره نوم آشِر
 ئو وتى مردم: ٢٩ «بورن کسى بوئين گه هر
 چمى تا اِسگه کِردوئى، وتى بينم. يانى ماو او
 هَرا مسيح بوء گه باس باى؟» ٣٠ اوئل اژ آشِر
 هاين دِربَر، گِين رُنى چن آره تک عيسى.

٣١ ا ابي بِن، شاگردل لالکيتى بى، وتو:
 «استاد، چيئى بير.» ٣٢ مِنتائى عيسى وتى
 بينو: «مه خوراى آره هَارَدن دِريم گه هَمه اژ
 آوه چيئى نَمَدانينو.» ٣٣ وه ابي خاطر شاگردل
 وتون يکِترى: «مر کسى خوراک آره آوردى؟»
 ٣٤ عيسى وتى بينو: «خوراک مه تِس گه خواس
 آوه گه مه کل کِرديسى، آنجوم دَم، ئو کار او
 وه سرانجوم بَرسِنم. ٣٥ مر هَمه ابي قَصه تون
 نَشَفَتى گه "چوار مُنگ ويشِر تا مُسِم درو
 نَمَنى؟" مِنتائى موَشَم بينتو، چِتمَلتو واز بيلن
 ئو بوئين گه هَراسِگه کِشَل آره درو حاضرِن.

تا ووژم مَرَسَنِم آر اوڙه، یِکِ تِر وِر اژ مِه چیس
 انوم آو.»^۸ عیسی وِت بی: «هیزگر، چِلِ جات
 هیزد تُو پِچوَه رَئیا.»^۹ آ پیا جاورجا شفا گِرتی تُو
 چِلِ جا ووژ هیزداتی، تُو پِنا ناتی آر اَرِئیا چِئین.
 آ رور، روز شَمَه مقدس بی.^{۱۰} آسَه یهودیل
 وِتوَن پیا شفا گِرتی: «ایمرو شَمَه، شرعاً صلا
 نَرین گه چِلِ جات هیزدین.»^{۱۱} آ پیا جوواو
 داتی: «آ پِپاء گه مِه شفا داتی او وِتِ بینم
 ”چِلِ جات هیزد تُو پِچوَه رَئیا.“»^{۱۲} اوَن اَرِئینو
 پرسی: «آ پِپای گه وِتِ بِنِت چِلِ جات هیزد تُو
 پِچوَه رَئیا، کی بی؟»^{۱۳} مِنتائای پِپای گه شفا
 گِرتوئیتی نَمَناسدی او کی، اَرِیکه عیسی انوم
 جِئِمِیت اوڙه گم بوئی.

^{۱۴} گِری تِر، عیسی او انوم معبد کِردی دی
 تُو وِت بی: «اِسگه گه آزاآ بین، دِیر گنا نَهه
 تاگه اژ یَه گنِترت سر نای.»^{۱۵} آ پیا چی تُو وِتِ
 یهودیل: «آوَه گه مِه شفا داتی، عیسی.»

^{۱۶} اَرِئوئِی گه یهودیل عیسی تُو اذیت مَهرد،
 اَرِیکه اژ روز شَمَه هُن کارلی مَهردی.^{۱۷} مِنتائای
 جوواو عیسی یَه بی گه «باوَه هنی کار مِهه،
 مِنیش کار مَهَم.»^{۱۸} اَرِئوئِی، یهودیل ویشِتر
 اِکر یَه بین گه عیسی بَگِشِن، اَرِیکه نه فَخَد
 شَمَه مَنیاتی اژیر پا، بَلِکِم جُجُ خدَاء باوَه ووژ
 هِنَا مَهردی. تُو ووژ گرد خدا مَهردی یِکِ.

قِدِرَت وَاخْتِیار کُر خِدا

^{۱۹} عیسی وِتِ بینو: «حَخِختَا، موَشَم بینتو
 گه کُر اژ وِر ووژ نَمَتونی کاری بَپه مَر کارلی
 گه موئینی باوَه اَنجوم م؛ اَرِیکه هر چی گه
 باوَه مِهه، گِریش مِهه.^{۲۰} اَرِیکه باوَه، کُر دوس
 دیری تُو هر کاری مِهه نشون مِیتی. تُو کارل
 گِنگِتریشی نشون مِیتی تاگه بَلِجُوئیتو بای.
^{۲۱} اَرِیکه هَرَا جَوَر گه باوَه مِردیل زَنیا مِهه
 تُو ژِیایِن موئِشَخِ بینو، گِریش وَه هر کی

عیسی تُو لالکِیتی بی گه بای وِیر هار تاگه گری
 شِفا ب، اَرِیکه گری اَرَسکرات بی.^{۲۲} عیسی وِت
 بی: «تاگه نشونَهل تُو مُجَزَهل بَلِجُوئِی نوئینینو،
 ایمو نِمارینو.»^{۲۳} آ پِپاء وِتِ: «آقا، وِر اژ بَگه
 آوِیلِم بَمری، بوری.»^{۲۴} عیسی وِتِ بی: «بِچ؛
 کُرت زِی مَمینی.» آ پیا کَوم عیسی باوار کِردی
 تُو گِت رئی.^{۲۵} هنی انوم رئی بی گه خِلَمَتکارلی
 هاتنی نوا، وِتو: «حال کُرت دیری خوا ماو.»
^{۲۶} اژ اوئل پرسیتی: «اژ چه سانی وِیر خوئی
 چی؟» وِتو: «دُن، سات یِک نِمرو تُو قَط
 بیتی.»^{۲۷} اِسگه باوَه فِیمِی گه یَه هَرَا سات
 بَیس گه عیسی وِتوئِی بی: «کُرت زِی مَمینی.»
 آسَه ووژ تُو کُل عِیالی ایمونو آوَرِد.^{۲۸} یَه
 دوئِمین نشونَه تُو مُجَزَهی بی گه عیسی وِخدی
 گه اژ یهودیَه هات اِرِه جلیل، اَنجوم داتی.

شِفا پِیا عَلِیل

دُما آوَه، عیسی اِرِه یِکِ اژ عَدَل یهودیل،
 چی اِرِه شِیر اورشلیم.^{۲۹} شِیر اورشلیم، پا
 ’دروازه کاور‘ حوضی کَ گه وَه زوئو اَرامی گه
 یهودیل فِصَه تُوَن مَهرد موَشَن بی ’بِیت حِسدَا‘،
 تُو پَنج طارِی دیری.^{۳۰} آر اوڙه بِری عَلِیل
 اژ کورل، شَلَل تُو فِلَجَل وِلَاثِرا موئیان. [تُو
 چِئِم رئی جویل هَارِدِن آو بین.]^{۳۱} [اَرِیکه گُمونون
 مَهرد گِلی یِگِل فَرِیشِدَهی اژ جونم خدا ماء هار
 تُو آو مَجوِیلنی؛ تُو اول کسی گه دُما جویل
 هَارِدِن آو مَچیا انوم حوضِهه، اژ هر مِرَضی گه
 داشدی، شِفا مِگِرتی.]

^{۳۲} انوم اوئل، پِپای بی گه سی تُو هِشت سال
 عَلِیل بی.^{۳۳} وِخدی عیسی او دِیتی گه آر اوڙه
 وِلَاثِرا بوئی تُو فِیمِی گه مِدَت فِرَهی کَ گه
 اپی دَرَد بَیسی دِچارا، پرسی آژی: «آیا مِت شِفا
 بِکِرن؟»^{۳۴} پیا عَلِیلَهه وِتِ: «آقا، کسی نِرم گه
 وِخدی آو مَجوِیلی، مِه باوژی انوم حوض، تُو

گڻگيتر اڙ شاتي يحيى ديرم، آريگه کازلي گه
 باوه سپارتيستي بينم تا انجوم دم، ياني هراي
 کازلي گه مين مَهم، ووژون آر مه شاتي مين
 گه باوه، مه کل کيرديسي. ۳۷ ٿو هرا باوه گه مه
 کل کيرديسي، ووژ آر مه شاتي م. هُمه هرگس
 دنگ اوتو نشتفتي ٿو زي اوتو نيئي ۳۸ ٿو کوم
 او ليز نگرستس انوم هُمه، آريگه کسی گه باوه
 کل کيردي باوار نهمينو. ۳۹ هُمه نُسَخ مقدس
 مجورينو، آريگه گمون مهينو انوم اون، ژيپين
 ابدی ديرينو، اسگه هراي نُسَخ آر مه شاتي مين.
 ۴۰ منتائاي لڙير نمچينو باينون آره تک مه تاگه
 ژيپين بارينون دس.

۴۱ «مه جلال اڙ جونم انسول قبول نمهم،
 ۴۲ منتائاي همل خوء مشتاسم گه محبت خدا
 انوم دلتو زرينو. ۴۳ مه وه نم باوه ووژم هاتم
 ٿو هُمه نمچينون گرد مه. آر يکي تر وه نم ووژ
 باي، مچينوني گرد. ۴۴ هُمه چطور متونينو
 باوار کينو وخی گه جلال اڙ يکتری قبول
 مهينو، منتائاي وه دم جلالی گه اڙ خدای يکونه
 بو نيئينو؟ ۴۵ گمو نهن به مينم گه آر تک باوه
 مڪومتون مَهم؛ کسی گه مڪومتون مهه موسي،
 هرا کس گه اميدتون بي بسدي. ۴۶ آريگه آر
 موسي تو باوار داشد، مينشتو باوار مَهرد،
 آريگه او ابارزه مه نيسونيسي. ۴۷ منتائاي آر نُسَخ
 او باوار زرينو، چطور قصه مل مه باوار مهينو؟»

برکت دائن پنج نون ٿو دو گله ماهي

۶ دُما يه، عيسي چي آره آ کو درياچه جليل
 هرا درياچه گه نم تيريه سي. ۲ جيميت
 فري گيتي دُم، آريگه نشونهل ٿو مجزه لوني
 دوئي گه عيسي وه شفا دائن مريضل انجوم
 ماتي. ۳ آسه عيسي چي آره پنا کوي ٿو وه گرد
 شاگردل ووژ نيشت آر اوزه. ۴ عد پسخ يهوديل
 نزیک بي. ۵ وخی عيسي چيم هيزداتي ٿو ديتي

گه بيتي، ژيپين موئسخي. ۲۲ آريگه باوه آر
 کسی داوري نيمهه، بليک گل کار داوري داسي
 دس گرا. ۲۳ تا کل مردم عزت پين آر گر،
 هرا جور گه عزت مين آر باوه. آريگه کسی
 گه عزت نمي آر گر، عزت ننياسي آر باوه
 گه او کل کيرديسي. ۲۴ خخيختا، موشم بينتو،
 هر کي کوم مه گوش پگري ٿو ايمو باري آر
 کسی گه مه کل کيرديسي، ژيپين ابدی ديري
 ٿو داوري آري نماوتي، بليک اڙ مرگ، جاوز
 بيس ژيپين. ۲۵ خخيختا، موشم بينتو، زموني
 ماي، بليک هراسگه يش هاتي، گه مردیل دنگ
 گر خدای مشتوتن ٿو کسلي گه بشتوتن، زنيا
 موئن. ۲۶ آريگه هرا جور گه باوه ژيپين انوم
 ووژ ديري، وه گريس بشخيستي گه ژيپين
 انوم ووژ داشدوئيتي، ۲۷ ٿو ابي قدرت داس بي
 گه داوري ش بيه، آريگه گر انسون. ۲۸ اڙ ابي
 قصه مل بلجوتيتو ناي، آريگه زموني ماي گه گل
 اوئلي گه هان انوم فور، دنگ گر مشتوتن ٿو
 مان ڊير. ۲۹ اوئلي گه خوئيو کيردي، زنيا موئن
 گه تا ابد ژيپينو داشدوئي، ٿو اوئلي گه گنيو
 کيردي، زنيا موئن تا داوري بوئن. ۳۰ مه اڙ ور
 ووژم نمتونم کاري بهم، بليک مطابق آ چيئه
 گه مشتوتم داوري مَهم ٿو داوري مه اڙ زي
 عدل، آريگه وه دم خواس ووژما نيم بليک هام
 دم خواس آوه گه مه کل کيرديسي.

۳۱ «آر مه ووژم آر ووژم شاتي بيم، شاتي مه
 ايتار نري. ۳۲ منتائاي يکي تر هس گه آر مه
 شاتي م ٿو مڌانم گه شاتي او ابارزه مه ايتار
 ديري. ۳۳ آلوت هُمه گسلتوني کل کرد آره تک
 يحيي ٿو، او آر خخيخت شاتي داتي. ۳۴ نه يگه
 مه شاتي انسو قبول گم، بليک ابي قصه مل موشم
 تاگه هُمه نجاد پگريينو. ۳۵ يحيي چراخي بي گه
 مست ٿو مڌر شخيا، ٿو هُمه هستو گري انوم
 نير او خوشي بهينو. ۳۶ منتائاي مه شاتي اي

که آر رُی آو مَچِیاء رُئیا ټو نَزیک آر قَائِقَهه موئیا. گُل زَلَتِراقا بِن. ٢٠ مِنتائای عیسی وِتی بِنو: «مِنِم؛ زَلتو نَچو.» ٢١ آسَه مِهستو سُوَار قَائِق گئی، که قَائِق هَرَا مَوَقع رَسی آر آجاء که مِهستو بَچن.

مِنِم، اَنَوَنَ که ژِیایِن م

٢٢ وِه صوایکا، مردمی که مَنوئِن اَکو دریاچه، فِیمین که بَخَر اژ په قَائِق، قَائِقِتر آر اوَرَه نوئِ، ټو مَښاسدو که عیسی پش وِه گُرد شاگُردلی سُوَار اوَه نوئِ، بَلِکَم شاگُردل تَنیا چوئِن. ٢٣ آسَه قَائِقِلی تر اژ دریاچه تِیِرِیه هاتِن ټو رَسیَن آر نَزیک جای که اوئل دُما شِگِر کِردن خداون، نونو هُاردوئِ. ٢٤ وِخدی که مَرِدَم دِیو که نه عیسی هار اوَرَه ټو نه شاگُردلی، سُوَار اَ قَائِقِل بِن ټو وِه مِنی عیسی چن اَرِه شِیر گُفرناحوم. ٢٥ وِخدی عیسی ټو اَکو دریاچه کِرد دی، وِتوَن بِن: «استاد، کِ هاتِیَس اَرِه ایزه؟» ٢٦ عیسی جوواو داتی: «حَخیختا، مویشَم بِنِتو، مِنی مَن مِهینو نه اَرِه نشوئَل ټو مَچَهِلی که دِیتوَن، بَلِکَم وِه خاطر اَنَوَنَ که هُاردتوَن ټو لَمَتو سِر بِن. ٢٧ کار گن، مِنتائای نه اَرِه خوراکِی که اژ بَن مَچو، بَلِکَم اَرِه خوراکِی که تا ژِیایِن ابدی مَمِی، خوراکِی که گُر اَنسوَن مِئَه بِنِتو. اَرِیکه خدای باوَه میر تایید داس اری.» ٢٨ آسَه اژینو پرسی: «چَه بَهِیم تاگَه کارلِمونی اَنجوم داتی که خدا خَوش مایتی؟» ٢٩ عیسی جوواو داتی: «کاری که خدا خَوش مایتی یَسَ که ایمو بارینوَن اَکَسَ که کِل کِردی.» ٣٠ اوئل وِتوَن عیسی: «چَه نشوئَه ټو مَچَهِلی نشونموَن مِین تا اوَه بوئینیم ټو باواریت کیم؟ چَه مِهین؟» ٣١ اژداد ایَمَه اَنوم بیاوو مَتا، اَ ټو اَسْمونِیوَن هُارد، هُنَ که اَنوم نَسَخ مَقْدَس نِیسیاء: "او اژ اَسْمو ټو داتی بِنو تاگَه بیرن." ٣٢ عیسی جوواو

که جِیمِیت فِرِهی دِیرن مانی اَرِه نک، وِتی فِیلِیپُس: «ټو اژ کو بَخَریم تاگَه بوئِن بیرن؟» ٦ عیسی یَه وِتی تا اِنَحو کِیتی، اَرِیکه ووژ خَوَه مَښاسدی مِیا چَه بَهِه. ٧ فِیلِیپُس جوواو داتی: «اَر دوهیس دینار که مَز شَس مُنگ په عَمِلَهه بِیمون ټو ټو بَخَریم، بَر بوئِن نِیمه، جُج اَر هَرگَمو فَخَد گپی بیرن.» ٨ یَکی تر اژ شاگُردل که بَرَا شَمعون پطرس بِن، ټو مُم اَندریاس بیتی، وِتی او: ٩ «گری هار ایزه که پنج نوَن جو ټو دو گله ماهی دیری، مِنتائای یَه وِه کو ایی مَرِدَم بَر مِهه؟» ١٠ عیسی وِتی: «ایی مَرِدَم بَنیشین.» آر اوَرَه مَرِن فِرِه بِن. آسَه اوئل که نِیشتن، نَزیک آر پنج هزار پیا بِن. ١١ آسَه عیسی نوئل گِرتی، ټو دُما شِگِر کِردن، بَیرا کِردی اَنوم کَسلی که نِیشتوئِن، ټو مایلِیش، اَخَهی که هِستو داء بِنو. ١٢ وِخدی سِرو هُارد، عیسی وِتی شاگُردلی: «حُیردَه نوئلی که مَنیَسا، جِیم دَن تاگَه چِیئِی تالون ناو.» ١٣ دُماخِر حُیردَه نوئلو جِیم دا ټو اژ پَس مَنَه اَ پنج نوَن جوَه که مَرِدَم هُاردوئِو، دواَرَه سِلَه ټو پَر کِرد. ١٤ مَرِدَم وِخدی ایی نشوئَه ټو مَچَهِلی که عیسی کِردی دِیو، وِتو: «اراسی که او هَرَا پَحْمَرَسَ که موسی وِتی باس با اَنوم دنیا.» ١٥ عیسی وِخدی فِیمِی که مِیا بَگِرِنی ټو وِه زور بَهَنی پاتِشا، اژ اوَرَه چی ټو یِگلی تر ووژ تَنیا چی اَرِه کوی.

عیسی آر رُی آو مَچوَه رُئیا

١٦ باباوازه، شاگُردل عیسی وِیر دریاچه هاتِن هُار ١٧ ټو سُوَار قَائِق بِن، چن اَرِه اَکو دریاچه، وِیر شِیر گُفرناحوم. هُوا تِریک بِن، مِنتائای عیسی هَنی نِهاتوئِی اَرِه ټکو. ١٨ هَرَا وِخد دریاچه بِن رُجیل اَرِیکه واهوفهی ماهات. ١٩ وِخدی چن په فَرَسَخ اژ حَشگی دویرا بِن، عیسی ټو دی

بينتو، هر کي ايمو ديري، ژيپايڼ ابدی ديري. ^{٤٨} منم، آنوني گه ژيپايڼ م. ^{٤٩} آژداد هُمه، انوم بياوو مټائو هُارد گه اژ آسمون ماهات هُار، وه ابي حالا مږدن. ^{٥٠} منتائاي يس آنون گه اژ آسمون ماء هُار تا هر کي اژي بيرتي، نيمري. ^{٥١} منم آنونو زني گه اژ آسمو هات هُار. هر کي اژ ابي نون بيرتي، تا ابد زني مميني. لار من آنون گه ژيپايڼ موغشخي دنيا.

^{٥٢} آسه دمَرگ سخدی گت انوم يهوديل نو موئو گه «ابي پيا چطور متوني لار ووژ بي بنيمو تاگه بيريم؟» ^{٥٣} عيسي وتي بينو: «حخيختا، موغشخي بينو، گه تا لار گر انسو نيرينو نو خوين او خُر نينو، ژيپايڼ انوم ووژتو زرينو. ^{٥٤} هر کي لارم بيرتي نو خوينم خُر د، ژيپايڼ ابدی ديري، نو مه اژ روژ قيومت، او زنيا مَهَم. ^{٥٥} آريگه لارم هُاردني حخيخي نو خوينم آره خُر دائن حخيخي. ^{٥٦} کسي گه لارم ميرتي نو خوينم خُر م، لير مگري انوم مه نو مينيش انوم او. ^{٥٧} هُن گه باوه، باوه گه هر هسي، مه کل کردیسي نو مه وه خاطر باوه زينيم، هُن مينيش هر کي گه لار من ميرتي، اوئيش وه خاطر مه زني مميني. ^{٥٨} يس نوني گه اژ آسمو هات هُار؛ نه اجور آچيگه گه آژدادتو هُاردو، وه ابي حالا مږدن؛ هر کي اژ ابي نون بيرتي، تا ابد زني مميني.» ^{٥٩} عيسي ابي قصه و خدی وتي، گه انوم عبادنگا يهود ا شیر گفرناحوم تيليم ماتي.

اعتراف پطرس

^{٦٠} ويشتر شاگردلي و خدی ابي قصه لون شفت، وتو: «ابي تيليم سخد، کي متوني قبول کيتي؟» ^{٦١} عيسي، باخور اژ يگه شاگردلي آر سر يه ختخت مهن، وتي بينو: «ياي ابي قصه من هُمه رنجوني؟» ^{٦٢} اسه آر گر انسو بوئنينو گه ديري وه جای مچوه پلنگ گه وړکار بيسي،

داتي: «حخيختا، موغشخي بينو، موسي نوئي گه آنون اژ آسمو داء بينو، بليک باوه من گه نو حخيخي اژ آسمون مته بينو. ^{٦٣} آريگه نو خدا آوهس گه اژ آسمو هاتيس هُار، نو ژيپايڼ موغشخي دنيا.» ^{٦٤} آسه وتو: «آقا، ابي نون هر بي بنيمو.» ^{٦٥} عيسي وتي بينو: «منم، آنوني گه ژيپايڼ م. هر کي با آره تیکم، ورسني نيموتي، نو هر کي ايمو باري آر مه هرگس تيني نيموتي. ^{٦٦} منتائاي هرهن گه وتم بينو، وهيا گه منتو دي، ايمو نيمارينو. ^{٦٧} کل کسلي گه باوه بي بينم، مان آره تک مه؛ نو هر کي با آره تیکم، هرگس اژ ووژم تار نيمهي. ^{٦٨} آريگه اژ آسمو نهايمس هُار تا آچيگه گه دلَم مي تي انجوم دم، بليک هايَم تاگه خواس آوه گه مه کل کردیسي انجوم دم. ^{٦٩} نو خواس آوه گه مه کل کردیسي يس گه اژ ا کسلي گه او داسي بينم، هُيچ گم اژ دس نيم، بليک اونل اژ روژ قيومت زنيا گم. ^{٧٠} آريگه خواس باوه مه يس گه هر کي آر گر سيل کي نو ايمو بارتی بي، ژيپايڼ ابدی ماوتي نصي، نو مه اژ روژ قيومت او زنيا مَهَم.»

^{٧١} آسه يهوديل پنيانو نا آر ختخت کړدن اباره او، آريگه وتوئيتي «منم، آنون گه اژ آسمو هاتيس هُار.» ^{٧٢} يهوديل وتو: «مر ابي پيا، عيسي گر يوسف ني گه ايمه باوه نو داي مشتاسيم؟ آسه چطور موشي، اژ آسمو هاتيس هُار؟» ^{٧٣} عيسي جوواو داء بينو: «وه گرد يک ختخت نهن. ^{٧٤} هُيچ کس نيمتوني با آره تک مه مر يگه باوه گه مه کل کردیسي، بارتی وير مه، نو مه اژ روژ قيومت او زنيا مَهَم. ^{٧٥} ا نُسَخ پخمرل نيسپاه گه کل اژ خدا تيليم مگرن.» اسه هر کي گوش پگري خدا نو اژ او تيليم پگري، ما آره تک مه. ^{٧٦} نه يگه کسي باوه دوئيتي، پخر اژ آوه گه اژ جونم خداه؛ او باوه دیسي. ^{٧٧} حخيختا، موغشخي

بیزار، آریکه مه شاتی مِم گه کارلی گین. ^۸ هُمه ووژتو آره عد بچن، مه [الان] آره ایی عد نِمام، آریکه وخد مه هنی کامل نَرسئ. ^۹ عیسی یه وِتی ئو من انوم جلیل.

^{۱۰} مِنتائای دُما یِکه برالی آره آ عد چن، ووژیسی چی، مِنتائای نه وه آشگارا بلکم وه بی کِشکی. ^{۱۱} آسه یهودیل، انوم عد مینی اوئَن مَهرَد، مَرسِیائو: «آ پیا هار کو؟» ^{۱۲} ئو انوم مردم ابازه او فِچ فِچ فری بی. بری موئتو: «پیا خوئی ک.» مِنتائای بری تر موئتو: «نه! بلکم مردم از رئی اِزماری.» ^{۱۳} وه ایی حالا آریکه از یهودیل زلئوَن مَچیا، هُیچ کس ابازه او آشگارا قِصَه نَمَهردی.

^{۱۴} وِخد ی گه نِصمی از هفتَه عد چوئی، عیسی هات انوم قِلا معبد ئو بِنیا ناتی آر تِلیم دائن. ^{۱۵} یهودیل بِلجُوئیو هات، ئو مَرسِیائو: «ای پیا گه درس شریعت نَحیوَنسی، آنی چطور مَتونی هُن ساواتی داشدوئیتی؟» ^{۱۶} عیسی جوواو داء بینو، وِتی: «تِلیمَل مه از ووژم نی، بلکم از آوه س گه مه کِل کردی. ^{۱۷} آز کسی اِراسی بیتی خواس خدا آنجوم ب، مَقیمی گه ایی تِلیمَل از جونم خدای یاکه مه از ووژم مویشم. ^{۱۸} آوه گه از ووژم موشی، ها دُم جلال ووژا، مِنتائای آوه گه ها دُم جلال کِل گر ووژا، راس وِش ئو انوم او هُیچ دروئی نی. ^{۱۹} مَر موسی شریعت ناسئ هُمه؟ وه ایی حالا هُیچ گم از هُمه شریعت نِمارینوَن جا. آره چه مِتو مه یِگشینو؟» ^{۲۰} مردم جوواو دا: «تو ملاگت دیرین! کی میا تو یِگشی؟» ^{۲۱} عیسی جوواو داتی ئو وِتی بینو: «مه یه مُجَزَه م کرد ئو هُمه کُل از آ مُجَزَه بِلجُوئیو هات. ^{۲۲} موسی حِکم ختینه داء بینو -آلوت ایی حِکم نه از موسی بلکم از اژداد قوم بی- ئو هُمهیش ا روژ شَمه مقدس کُرل ختینه

چه مِهینو؟ ^{۲۳} روح خدای گه زینا مِهه؛ جسم فاده ی نری. قِصَه لی گه مه وِتم بینو، روح ئو ژییاین. ^{۲۴} مِنتائای انوم هُمه بری هُن گه ایمو نِمارن.» آریکه عیسی از آ اول مِذناسدی چه کسلی ایمو نِمارن ئو کِی گه اوه مِه گیر دشمن. ^{۲۵} ئو عیسی وِتی: «آزوئیی گه وِتم بینو هُیچ کس نِمَتونی با آره تک مه، مَر یِکه آوه از جونم باوه بَشخائیتی بی.»

^{۲۶} از آوه دُما، ویشتر شاگردلی گِلونا هار دُما، ئو دیر نچَن گرد عیسی. ^{۲۷} آسه عیسی وِتی آ دوازه شاگرد: «یانی هُمهیش میا بچینو؟» ^{۲۸} شَمعون پطرس جوواو داتی: «آقا، ایمه بچیم آره تک کی؟ قِصَه لی ژییاین ابدی هار تک تو. ^{۲۹} ئو ایمه ایمونمو آوردی ئو فیمیمون گه آ قدوس خدا تونین.» ^{۳۰} عیسی جوواو داتی بینو: «مَر مه هُمه دوازه نفرم اِنخوا نَهردی؟ وه ایی حالا، یکی از هُمه ابلیسی ک.» ^{۳۱} گپ قِصَه ی آر سر یهودا، کُر شَمعون آسَخرویو بی، آریکه او گه یکی از آ دوازه نفر بی، مِهستی عیسی بی گیر.

عیسی مچو آره عد داوازل

۷ دُما آوه، عیسی چن روزی انوم هیال جلیل مَگردیا، آریکه نِمهستی انوم هیال یهودیه بیمی، آریکه رِئیسَل یهود اِکر ببی یِگشی. ^۲ وِخد ی عد داوازل گه از عدَل یهودیل بی، نَزیک بی، ^۳ برال عیسی وِتون بی: «ایزه ول ک ئو بچ آره یهودیه تا شاگردلِت کارلی گه مِهین بوئین، ^۴ آریکه هر کی بیتی بشتاسنی، بی کِشکی کار نِمِهه. تو گه ایی کارل مِهین، ووژت نِشو بی آر دنیا.» ^۵ آریکه جُج برالی شی ایمونون بی ناوردوئی. ^۶ آسه عیسی وِتی اوئل: «وخد مه هنی نَرسئ، مِنتائای آره هُمه هر وِخد ی خوه. ^۷ دنیا نِمَتونی از هُمه بیزار بو مِنتائای از مه

آره تک يهوديلي گه انوم يونانيل پشخ پلا بېن
 ئو تيليم يَ يونانيل؟^{۳۶} مصقود چه بيتي گه
 وتي، "مِينِم مِهِينو، مِنتائاي مَن دى نِمِهِينو؛ ئو
 اوزه گه مه هم، هُمه يَمْتُونِينو باينو؟"

جوئل او ژيبان

^{۳۷} اړوژ اړخ هفتۀ عد گه روژ گلنگ بيتي،
 عيسى هوسيا ئو وه دنگ گلنگ وتي: «هر کي
 تينئسي، با آره تک مه ئو خُر د. ^{۳۸} هر کي
 ايمو آر مه باري، هرا جور گه نُسَخ مقدس
 موشي، اژ دل او جوئل او مكوء ري، گه ژيبان
 موئشي.»^{۳۹} ابي قصه ابارۀ روح خدا وتي، گه
 اونلي گه ايمو بارني بي، آوه مهن دي؛ آريگه هني
 روح خداون بي نائين، آريگه عيسى هني جلال
 نگروتي.

مردم آر سر عيسى موئن دو دسه

^{۴۰} پري اژ مردم، وختي ابي قصه لون شفت
 وتو: «اراسي گه ابي پيا هرا پخمرس گه باس
 باي، گه موسي آزي وتي.»^{۴۱} کسلي تر وتو:
 «يه هرا مسيخس گه باس باي.» مِنتائاي
 کسلي تر پرسو: «مر مسيحي گه باس باي اژ
 جليل ماي؟»^{۴۲} مَر نُسَخ مقدس نوئيسي گه
 مسيح اژ نيل داوود پاتشاء ئو اژ بيت لجم، آ
 آبادي گه داوود انومي زنه مَهردي، ماي؟
^{۴۳} آسه آرسر عيسى مردم بين دو دسه. ^{۴۴} پري
 مهستو عيسى بگرن، مِنتائاي هيج کس دس
 آري دريژ نهرد.

^{۴۵} آسه فلاورل معبد گلوناهاړد آره تک
 رئيسل کاهنل ئو فريستل. اونل آرينو پرسين:
 «آره چه اوتو ناورد؟»^{۴۶} فلاورل جوواو دا: «تا
 اسگه، کسي اجور ابي پيا قصه نهرديسي!»
^{۴۷} آسه فريستل وتو: «مر هَمِهيش فنتو
 هاردي؟»^{۴۸} مَر اژ گلنگ قوم ياگه فريستل

مهينو. ^{۳۳} آسه اژ گزل! روژ شمه ختینه موئن
 تا شريعت موسي نشکي، آره چه آگرتون آزي
 چي گه! روژ شمه سلامتي کالم داء گل لار
 انسوني؟^{۳۴} آر ري ظاهر قضاوت نهن، بلکم
 وه خ قضاوت بهن.

ياني ماو يه آ مسيخ بو گه باس باي؟

^{۳۵} آسه، پري اژ مردم شير اورشليم وتو:
 «مر يه هراوه ني گه ميا بگشي؟ ^{۳۶} سيل گن
 چطور هرا آشگارا قصه مه ئو کسي هيج بي
 نموشي! ياني ماو گلنگ قوم اراسي فيمويين گه
 او هرا مسيخس گه باس باي؟ ^{۳۷} ايمه مذانيم
 ابي پيا کوئي ک، مِنتائاي وختي مسيح باي،
 هيج کس نِمذاني کوئي ک.»^{۳۸} آسه عيسى
 موقع تيليم دائن انوم معبد، وه دنگ گلنگ
 وتي: «مَن مَشْتاسِينو ئو مَذانِينو کوئي کم.
 مِنتائاي مه اژ جونم ووزم نهاتم. آوه گه مه
 کل کرديسي، خح؛ ئو هَمه او نِمَشْتاسِينو.
^{۳۹} مِنتائاي مه اوه مَشْتاسِيم، آريگه مه اژ اوئم
 ئو او مه کل کرديسي.»^{۴۰} آسه هستو عيسى
 بگرن، مِنتائاي هيج کس دس آري دريژ نهرد،
 آريگه هني وخت او ترسوئي. ^{۴۱} وه ابي حالا،
 ويشتر مردم ايمونون بي آورد. اونل موئتو:
 «باني وختي مسيح باي ويشتر اژ ابي پيا نشونه
 ئو مَجْزَه مِهه؟»

^{۴۲} رسي گوش شخلف فرقه فريسي گه مردم
 ابارۀ او هُن فچ فچون. آسه رئيسل کاهنل ئو
 فريستل، فلاورل معبدو کل کرد تاگه بگري.
^{۴۳} آسه عيسى وتي: «مدتي تر هام گردتو، ئو
 دما يه مچم آره تک آوه گه مه کل کرديسي.
^{۴۴} مِينِم مِهِينو، مِنتائاي مَن دى نِمِهِينو؛ اوزه
 گه مه هم، هُمه يَمْتُونِينو باينو.»^{۴۵} آسه
 يهوديل موئتون يکتری: «ابي پيا ميا پچو آره
 کو گه ايمه يَمْتُونِيم بهيمي دي؟ ياني مه پچو

«اَرَن، اوئل هان آر کو؟ هُیچ کس مَکومت نَهردی؟»^{۱۱} ژَنه جوواو داتی: «هُیچ کس، اَاقا.» عیسی وِتی اَرَن: «مِنِش مَکومت نِمَهَم. بَچُ ئو دیر گنا نِهه.»^{۱۲}

مِیم، نیر دنیا

^{۱۲} آسه عیسی په گلی تر وه گرد مردم قصه کردی، وِتی: «مِیم نیر دنیا. هر کی وه تُر مِنا بای، هرگس انوم تیریکی نِمچوَه رُئیا، بلکه نیر ژیباین دیری.»^{۱۳} آسه فریستل وتون بی: «تو ووژت آر ووژت شاتی مِین، اِسَه شاتیت اِتاباری نری.»^{۱۴} عیسی جوواو داتی اوئل: «وَه یا اَگه مه ووژم آر ووژم شاتی مِیم، مِنتائای شاتی مه راس، اَریگه مَذائم اژ کو هاتِم ئو ویر کوَه مَچم. مِنتائای هُمَه نِمَذائینو مه اژ کو هاتِم ئو ویر کوَه مَچم.»^{۱۵} هُمَه مطابق فِکِرل اِنسونی قضاوت مِهینو، مِنتائای مه آر هُیچ کس قضاوت نِمَهَم.^{۱۶} وه ایی حالا جُج اَژیش قضاوت بَهَم، قضاوتِم دُریس، اَریگه تَنیا نِیم، بلکه باوه پِشی گه مه کل کردیسی ها گردِم.^{۱۷} انوم شریعت هُمَه نِیسیاء گه شاتی دو نفر اِتابار دیری.^{۱۸} مه ووژم آر ووژم شاتی مِیم، ئو باوه پِشی گه مه کل کردیسی، آر مه شاتی م.^{۱۹} آسه وتون بی: «باوَهت هار کو؟» عیسی جوواو داتی: «نه مَن مَشَتاسینو ئو نه باوَهَم. اَر مِنتوَن مَشَتاسیا باوَه مَنِشَتوَن مَشَتاسیا.»^{۲۰} عیسی وِخی ایی قصه وِتی گه اِ جای گه صَبَق پِشکَشَتِل مَعبد آر اوزَه بی، تَیلِیم ماتی. مِنتائای هُیچ کس او نِگرتی، اَریگه وِخی او هَنی نَرسوئی.

قَصَه ل عیسی اژ مرگ ووژ

^{۲۱} آسه عیسی په گلی تر وِتی بینو: «مَن مَچم ئو هُمَه مِیم مِهینو، مِنتائای اِنوم گنا ووژتوَن

کسی هَس گه ایمو اوردوئی بی؟^{۲۲} اَلَوَت گه نه! مِنتائای ایی مَرَدَم گه چِیی اژ شریعت نِمَذائین، هان ژیر لَیئت اَر.»

^{۲۰} نِبقودیموس، گه وِیکار چوئی اَره تک عیسی ئو یِکی اژ فریستل بی، وِتی: «یانی شریعت اِیمَه، بی یِگه اول قَصَه کسی بَشتوَه ئو بَذائی چَه مِهه او مَکوم مِهه؟»^{۲۱} جوواو دا، وتو: «مَر تونیش جَلِلی کین؟ بَچُ پَرَس جو کَ ئو بوئین گه هُیچ پَخَمَری اژ جَلِیل هِیز نِگرتیسی.»^{۲۲} [دُما یَه اوئل هر کُم چن اَره مال ووژو.

مِنتائای عیسی چی اَره بِنار کوی زتو.

بَشخِین ژَن زَنهاکار

^{۲۳} شوصو، عیسی اِدوازه هات اِنوم قِلا مَعبد. آر اوزَه مَرَدَم گِل دورو گِرت ئو، او نِیشت ئو تَیلِیمو داتی.^{۲۴} آسه، مِلَمَل تورات ئو شِیخَل فرقه فریسی، ژنی گه وِخی زَنها کِردنو گِرتوئی، اوردو ئو آر نومجا مردم هُیشتوَن سر پا،^{۲۵} ئو وتون عیسی: «استاد، ایی ژَن وِخی زَنها کِردن گیریا.»^{۲۶} موسی اِنوم شریعت حِکِم کِردیسی آر اِیمَه گه هُن ژنلی باس سنگسار بوئن. اِسَگه، تو چَه موشین؟^{۲۷} پِئون وِت تاگه او اِنتحو گن ئو دَسپِچی اَره مَکوم کِردنی بَهَن دی. مِنتائای عیسی سر اَوَشَدوئیتی هَار، وه یِکی اَرزُی زَمِین مَئِیسوئی.^{۲۸} مِنتائای وِخی گه اوئل گُران اَژینی سَوَالوَن مَهرد، عیسی سر هِیزداتی وِتی بینو: «انوم هُمَه، هر کی گه گنا نَهردی، گُچک اولی باوژتی اَر.»^{۲۹} اِدوازه سر اَوَشَدی هَار ئو اَرزُی زَمِین مَئِیسوئی.^{۳۰} مِنتائای اوئل وِخی ایی قَصَه تَوَن شَتَفَت، اژ گِلنگ تا گَجرو بِنِیاو نا، یِکی یِکی اژ اوزَه چن، ئو عیسی تَنیا مَن آر جا، وه گرد اَرَن گه هوسیاپی آر وِیرا وِیر. ^{۳۱} آسه عیسی هِیزگرتی وِتی ژَنه:

مِهه، نوکر گناه.^{۳۵} نوکر هميشه انوم مال نيميني، منتائاي گُر، هَرَا مَميني انوم مال.^{۳۶} اِسَه آر گُر هُمه آزاد کي، اِراسي آزادينو.

اَيَلل حَخ ابراهيم

^{۳۷} «مَډانم گه اَيَلل ابراهيمينو، وه ابي حالا هاینون دُم گُشَتین مِنا، اَرِيگه کلوم مه انوم هُمه جای نری.^{۳۸} مه اژ اَ چِيئَه گه اَرَتک باوَه دیم قَصَه مَهَم ثو هُمه اَ چِيئَه گه اژ باوَه ووژتو شَتَفَتَتون، اَنجوم مینو.»^{۳۹} اُو وتون بی: «باوَه ايمَه ابراهيم.» عیسی وتی: «آر اَيَلل ابراهيم بینو، کارل ابراهيمتون مَهرد.^{۴۰} منتائاي هُمه هاینون دُم گُشَتین مِنا؛ مِني گه اَ حَخِيختی گه اژ خدام شَتَفَتی اَرنتو تَیرِیفم کرد. ابراهيم هُن کاری نَهردی.^{۴۱} هُمه کارل باوَه ووژتو اَنجوم مینو.»

وتون عیسی: «ايمَه زول نیثیم! یه باوَه دیریم گه خدَاء.»^{۴۲} عیسی وتی بینو: «آر خدا باوَه هُمه بوئیا، منتو دوس داشد، اَرِيگه مه اژ جونم خدا هاتَم ثو اِسگه هام آر ایزه. مه اژ جونم ووژم نِهَاتَم، بَلِکَم او مه کِل کِرْدِیسی.^{۴۳} اَرهچه قَصَهل مه نِمَفِیمینو؟ وه خاطر یگه نِمَتونینو کلوم مه قبول کینو.^{۴۴} باوَه هُمه ابلِیس ثو هُمه اژ اوینون ثو هاینون دُم اَنجوم داین چیئلی گه باو مِیَلِسی. او اژ اَوَل قاتل بی ثو هُیچ وخد نِموسیا آر رُی حَخِيخت، اَرِيگه هُیچ حَخِيختی انوم او بی. هر وخد گه دِروء موشی، اژ ذات ووژی دِروء موشی؛ اَرِيگه دِروژن ثو باوَه دِروژنل.^{۴۵} منتائاي اَرِيگه حَخِيخت موشَم بینتو، هُمه قَصَه مه باوار نِمهینو.^{۴۶} گمین اژ هُمه مَتونی مین آر گَنای مَکوم کي؟ ایلَهه آر حَخِيخت موشَم بینتو، اَرهچه قَصَه مه

مَمِرینو. اوَرَه گه مین مَچَم، هُمه نِمَتونینو باینو.»^{۴۲} اَسَه یهودیل وتو: «یانی میا ووژ بَکشی گه موشی "اوَرَه گه مین مَچَم، هُمه نِمَتونینو باینو؟"»^{۴۳} عیسی وتی بینو: «هُمه اژ هَارینو، ثو مه اژ یَلِنگ. هُمه اژ ابي دنیا ئینون، منتائاي مه اژ ابي دنیا ئیم.^{۴۴} وتَم بینتو گه انوم گَنائِل ووژتون مَمِرینو، اَرِيگه آر ايمو نارینو گه مه اوئم، انوم گَنائِل ووژتون مَمِرینو.»^{۴۵} اوئل وتون عیسی: «تو کیئین؟» عیسی جوواو داتی: «مه هَرَاوَم گه اژ اَوَل وتَم بینتو.^{۴۶} فِرَه چیئِل دیرم گه اِبازَه هُمه بوشَم ثو مَکومتو کم. منتائاي اَوَه گه مه کِل کِرْدِیسی، بَرَحْ ثو مه اَ چِيئَه گه اژ اوئم شَتَفَتی، اِلوم مَهَم آر دنيا.»^{۴۷} اُو نَفِیمین گه اِبازَه باوَه وه گردو قَصَه مِهه.^{۴۸} اَسَه عیسی وتی اوئل: «وخدی گه گُر اِنسونتو چُکون آر رُی صلیب، اَسَه مَفِیمینو گه مه هم ثو ووژم اژ وَر ووژم کاری نِمَهَم، بَلِکَم فَخَد اَ چِيئَه موشَم گه، باوَه یام داسی.^{۴۹} ثو اَوَه گه مه کِل کِرْدِیسی، ها گردم. او مه تَنیا نِیثِستِیسی، اَرِيگه مه هَرَا چِيئَه گه او خَوشالا مِهه اَنجوم مِیم.»^{۵۰} وخدی ابي قَصَهل وتی، فِرَه کَسَل ايمونون بی آورد.

حَخِيخت هُمه آزاد مِهه

^{۵۱} اَسَه عیسی وه یهودیلی گه ايمونون بی آوردوئی، وتی: «آر انوم گَلومم بَمینینو، اِراسي موئینون شاگرد مه.^{۵۲} ثو حَخِيخت مَشَتاسینو، ثو حَخِيخت هُمه آزاد مِهه.»^{۵۳} اوئل جوواو داء عیسی: «ايمَه اَيَلل ابراهيم ثو هرگس نوکر کسی نوئیمون. آنی چَطوَر موشین آزاد موئیم؟»^{۵۴} عیسی جوواو داتی: «حَخِيختا، موشَم بینتو، کسی گه گَناء

شِفا پيا کور مادرزا

۹ عیسیٰ انوم رئی گه مَچیا، کور مادرزای دیتی. ۲ شاگردلی آژینو پرسی: «استاد، عاقوبت گنا کج گه ای پیا کور هاتیس دی؟ گنا ووژسی یاگه باوه‌دای؟» ۳ عیسیٰ جوواو داتی: «نه گنا ووژسی، نه باوه‌دای؛ بلیکم هُن بی تاگه کارل خدا انوم او دیار بو. ۴ تا روژ ایمه باس کارل کل گِرم آنجوم دیم؛ وخذ بوء شو، ئو انوم شو کسی نمَتونی کار بهه. ۵ تا وخذی گه هام دنیا، نُیر دنیام.» ۶ یه وتی ئو آو دمی آوشدی آر زمی، هری دُریس کِردی ئو آوه سائیتی آر قی چیمَل آ پی ۷ ئو وتی بی: «بِچ انوم حوض سیلوآم (گه مینا 'کل گریا' سی) ئو چیمَلت بشور.» آسه چی ئو شوریتی، بینا بی ئو گلاهاردی.

۸ هُمسائل ئو کسلی گه اژ فدیام اوئن وخذی حُاس کِردن دوئی، پرسو: «مَر یه هَراوه نی گه مَنیشَت ئو حُاس مَهردی؟» ۹ پری وتو: «هَراوه‌س.» کسلی تر وتو: «هَرا او.» منتائای او ووژ هَرا موئی: «مه هَرا پیام.» ۱۰ آسه، اژ اُ پرسی: «آنی چطور چیمَلت واز بین؟» ۱۱ جوواو داتی: «پیای گه نُم عیسیٰ بیټی، هری دُریس کِردی ئو سائیتی آر قی چیمَلم ئو وتی "بِچ انوم حوض سیلوآم ئو چیمَلت بشور." آسه چم، شوریم ئو چیمَلم بینا بین.» ۱۲ آژینو پرسی: «او هار کو؟» جوواو داتی: «نمَذائم.» ۱۳ آسه آ پیاء گه وِیکار کور بی، آوردون آرِه تک شیخَل فرقه فَرِسی. ۱۴ آ روژ گه عیسیٰ هری دُریس کِردوئیتی ئو چیمَل او واز کِردوئیتی، روژ شَمه مقدس بی. ۱۵ آسه فَرِسیلِیش آژینو پرسی گه چطور بینا بی. آ پیا جوواو داتی: «هَری سائیتی آرزی چیمَلم

باوار نیمهینو؟ ۱۷ کسی گه اژ خدای، گوش مَگری کلوم خدای؛ آژوتس هُمه گوش نمَگرینون قصه‌لم، آریگه اژ خدا نیئینو.»

ور اژ یگه ابراهیم بوتی، مه هم

۱۸ یهودیل جوواو دای عیسیٰ، وتو: «دیت راسمو وت، گه سامری‌ای کین ئو ملاکت دیرین؟» ۱۹ عیسیٰ جوواو داتی: «مه ملاکت نِرم، بلیکم عَزت مَیم آر باوه ووژم، مِنتائای هُمه بی عَزتم مهینو. ۲۰ وه ایی حالا مه وه دُم جلال ووژما نِیم؛ کسی هَس گه ها دُم آوا، ئو داور هَر اوه. ۲۱ حخیختا، موشم بینتو، آر کسی کلوم مه باری جا، تا ابد مرگ چیم نموئینی.» ۲۲ یهودیل وتو عیسیٰ: «اسگه دیر اطمینو دیریم گه ملاکت دیرین! ابراهیم ئو پَحَمَل مِردن، اسگه تون موشین، "آر کسی کلوم مه باری جا، تا ابد مرگ چیم نموئینی!" ۲۳ یانی تو اژ باوه ایمه ابراهیم پش گلنگترین؟ او مِرد، ئو پَحَمَل‌یش مِردن. ووژت کج مَذانین؟» ۲۴ عیسیٰ وتی: «آر مه جلال بَیم ووژم، جلال مه ارزشدی نری. آوه گه مه جلال م، باوه‌م، هَراوه گه هُمه موشینو، خدا ایمنه. ۲۵ وه‌یاگه هُمه او نمشتاسینو، مِنتائای مه اوه مَشْتاسِم. آر بوشم او نمشتاسِم، اجور هُمه موئم دروزن. مِنتائای مه اوه مَشْتاسِم ئو کلوم اوه مارم جا. ۲۶ باوه هُمه ابراهیم خَوشی مَهردی گه روژ مه بوئینی؛ ئو آوه دیتی ئو خَوشالا بی.» ۲۷ آسه یهودیل وتو عیسیٰ: «هَنی پَنجات رد نَهردی ئو ابراهیم دی؟» ۲۸ عیسیٰ وتی بینو: «حخیختا، موشم بینتو، ور اژ یگه ابراهیم بوتی، مه هم!» ۲۹ آسه گُچکو هیزدا تا سنگسار گئی، مِنتائای عیسیٰ ووژ قام کِردی ئو اژ قِلا معبد چی دیرین.

اوئین! ایقه شاگرد موسی یم. ^{۲۹} ایقه مَذاَنیم خدا وه گرد موسی قصه کِردِسی. مِنتائای نِمَذاَنیم ای پی، کوئی ک. ^{۳۰} آ پی جوواو داتی وِتی: «آره چه پِلجوئیتون مای! وه یا آگه چِیَمَل مِه واز کِردی، نِمَذاَنینو کوئی ک. ^{۳۱} ایقه مَذاَنیم گه خدا دوعا گناکارل نِمَشْتوئی، مِنتائای آَر کسی خدا پِرس بوئو خواس او باری جا، خدا دوعاء مَشْتوئی. ^{۳۲} آ، اول دنیا تا اِسگه کسی نِشْتَفْتِسی گه یکی چِیَمَل کور مادرزای واز کِردوئی. ^{۳۳} آَر ای پی اژ جوئم خدا نوئی، کاری اژ دس اِرِنماهاتی. ^{۳۴} اوئل جوواو داء بی، وتو: «تو گه سِرَن تاپا اِنوم گنا هاتِیس دی. اِسگه، وه ایمه ییش تِیلیم مین؟» آسه او تار کِرد.

^{۳۵} وِخدی عیسی شَنْفَی گه آ پِیاوَن تار کِردی، او کِردی دی ئو آزی پِرسی: «آیا وه گر اِنسو ایمو دیرین؟» ^{۳۶} او جوواو داتی: «آقا، بوش کی تاگه ایمون بی باری. ^{۳۷} عیسی وِتی آ پی: «تو اوئت دی! هَرَاوَهَس گه اِسگه وه گرد تو قصه مِهه. ^{۳۸} وِتی: «آقا، ایمو دیرم.» ئو اَوَر پال او زی ناتی آَر زَمی.

^{۳۹} عیسی وِتی: «مِه آره داوری هاتِیس آره ای دنیا، تا اوئلی گه نِموئین بوئین ئو اوئلی گه موئین کور بوئن.» ^{۴۰} پِری اژ فَرِیسَیل گه وه گرد ببی وِخدی پِیوَن شَنْفَی، پِرسیو: «یانی ایمه ییش کوریم؟» ^{۴۱} عیسی وِتی ببینو: «آَر کور بوئیاپینو گنائون ناآشد؛ مِنتائای اِسگه گه ادعاء مِهینو موئینینو، بار گنائتو هار مل ووژتو.

مِیم اَشوئو خوء

۱. «حخیختا، موئیم بینتو، آ کَس گه اژ دِراخِل گرِنگ نَچو اِنوم، بَلِکِم اژ رئی ای تِرا پِچو اِسَر، آوه دُز ئو مِلَه بَگیر.

ئو شوریم ئو اِسگه موئیم.» ^{۱۶} آسه پِری اژ فَرِیسَیل وتو: «آ پی اژ جوئم خدا بی، آریگه عَزَت نِمَی آر روژ شَمَه.» مِنتائای کَسلی تِر وتو: «چطور کسی گه گناکار مَتونی هُنَ نشوئَل ئو مَچَزَه لی بَهه؟» ئو اوئل بین دو دسه. ^{۱۷} آسه یِگی تِر اژ آ کورون پِرسی: «اِسگه گه او چِیَمَل واز کِردی ووژت اِبازه او چه موشین؟» آ پی جوواو داتی: «پِخَمَری ک.»

^{۱۸} مِنتائای گِلنگ یهود هنی باوارو ناآشد گه او کور بی ئو اِسگه بینا بی، تاگه هِنائو کِرد آر باوهدای ^{۱۹} ئو آزینو پِرسین: «یه گر هُمَه، هَرَاوه گه موشینو کور هاتِیس دی؟ آنی چطور اِسگه مَتونی بوئینی؟» ^{۲۰} اوئل جوواو دا: «مَذاَنیم گر ایمه، ئو هَمیش مَذاَنیم کور هاتِیس دی. ^{۲۱} مِنتائای اِسگه چطور مَتونی بوئینی، ئو یاگه کی چِیَمَل واز کِردی، ایقه نِمَذاَنیم. اژ ووژ پِرسی. او دِیر گِلنگ بی ئو مَتونی ووژ اِبازه ووژ قصه بَهه. ^{۲۲} باوهدای هُمِیوَن وِت اِرِیکه اژ یهودیل زِلْئوَن مَچیا. اِرِیکه یهودیل وِرکار یه شور بوئین گه هر کی اعتراف بَهه گه عیسی هَرَا مَسِیخَس گه باس بای، اژ عبادتگا یهود تار گنی. ^{۲۳} آزوئبی گه باوهدای وتو، «او دِیر گِلنگ بی؛ اژ ووژ پِرسی.»

^{۲۴} آسه آره گِل دوئم هِنائو کِرد آ پی گه وِرکار کور بی، وِتوَن بی: «چَلال بی خدا! ایقه مَذاَنیم گه او پی گناکاری ک.» ^{۲۵} آ پی جوواو داتی: «نِمَذاَنیم او گناکار یا نه. مِنتائای فَخَد یه چِی مَذاَنیم، ئو یِگه کور بیم، ئو اِسگه چِیَمَلَم موئینی. ^{۲۶} اوئل پِرسیو: «چه اُر کِردینی؟ چطور چِیَمَل واز کِردی؟» ^{۲۷} جوواو داتی: «مِه گه وِتَم ببینتو، مِنتائای هُمَه گوش نِمَگرینو؛ آره چه متو هنی بوشیم؟ مَر هُمَه ییش میا بوئینون شاگرد او؟» ^{۲۸} اوئل دُشمینو داء بی، ئو وتو: «تو ووژت شاگرد

۲ مِنتائای آوَه گه اژ ډِراخِل بچو اِنوم، شوئو کاورل. ۳ ډربو، ډِراخِل اِ زِی او وَاژ مِهه ئو کاورل گوشت مَکِرَن دَنگ او؛ او کاورل ووژ وَه نَم هِنَا مِهه، ئو اوئل مَری ډِرب. ۴ وِخدی گُل کاورل ووژ بیری ډِرب، اِ نوا اُون مَچوَه رِثیا ئو کاورل یش مَچَنی دُما، اَرِیکه دَنگ مَشتاسنی. ۵ اوئل وَه دُم بیگوَنه آ نِمچَن، بَلِکِم اَزِین مَحوانی، اَرِیکه دَنگ بیگوَنه نِمشتاسن. ۶ عیسی اِی مِثل اَرِنو تیریف کِردی، مِنتائای اُو نَفْتِمین چئون بِن موشی.

مِن ئو باوَه یَکی کیم

۲۲ آ موقع اِنوم شیر اورشلیم، عِد وَخَم مَعبد یهود بی. زِمسو بی ۲۳ ئو عیسی اِنوم قِلا مَعبد، اِنوم طاری سلیمان مَچِیاء رِثیا. ۲۴ یهودیل دورو گِرت ئو وتو: «تا کِ م اِمَه بِلین چِرچ؟ اَر اِ مسیحین گه باس بای، اَشگارا بوش بینمو.» ۲۵ عیسی جِواو داتی: «مِه وَتَم بِنِئو، مِنتائای باوار نِمهینو. کارلی گه مِه وَه نَم باوَه ووژم مَهَم، اَر مِه شاتِ مین. ۲۶ مِنتائای هَمَه باوار نِمهینو، اَرِیکه اژ کاورل مِه نیئینو. ۲۷ کاورل مِه گوشت مَکِرَن دَنگ مِه، مِه اوئل مَشتاسیم ئو اوئل مَان تَر مِنا. ۲۸ مِه رِثیاين ابدی موئشَحَم بِنو، ئو هرگس نابود نِموئن. هُیچ کس نِمَتونی اوئل اژ دس مین اِرِیراقی. ۲۹ باوَه مِه اوئل بَشخِیسی بِنیم اژ گُل گِلَنگِز، ئو هُیچ کس نِمَتونی اوئل اژ دس باوَه اِرِیراقی. ۳۰ مین ئو باوَه یَکی کیم.»

۳۱ آسَه یِگی تر یهودیل گُچکو هیزدا تا سَنگسار گنی. ۳۲ عیسی وتی بِنو: «کارل خو فِرِهی اژ جونم باوَه ووژم نشون هَمَه داء. اَرِه گُمین اژ اوئل مِه سَنگساریم کینو؟» ۳۳ یهودیل جِواو دا: «وَه خاطر کار خو سَنگسارِت نِمهیم، بَلِکِم اَرِه کِفر کِردِنِت، اَرِیکه اِنسونی کین ئو ووژت خدا حساو مِهین.» ۳۴ عیسی

۷ آسَه یِگی تر وتی بِنو: «حخیختا، موئشَم بِنِئو، مِه اَرِه کاورل، ډِراخِلیم؛ ۸ اوئل گه ور اژ مِه هاتِن، گُل دُز ئو مِلَه بگِرن، مِنتائای کاورل گوشتون بی نان. ۹ مِیم اِ ډِراخِل؛ اَر کسی اژ رِثی مِه با اِنوم، نَجاد مَگری، ئو راحت ما اِنوم ئو مَچوَه ډِرب ئو گِرَح مِهَنه دی. ۱۰ دُز نِمای مَر اَرِیکه دُزی بِهه ئو بَکشی ئو نابود بِهه؛ مِه هاتِم تاگه اوئل رِثیاينو داشدوئو ئو چَل چَل اَزِینو داشدوئو.

۱۱ «مِیم آ شوئو خوَه. شوئو خو گِیو ووژ مِهَنه خِر کاورلی. ۱۲ کسی گه اَرِه پیل کار مِهه، اِجور شوئو نی ئو کاورل هِن او نین، وِخدی گه بوئینی گرگ مای، کاورل ول مِهه ئو مَحواى ئو گرگ اِرِیشَت ماری اَرِینو ئو اوئل اِرِمراقی ئو اژ یِکوَنه مَچوِیچنی. ۱۳ اوَه مَحواى، اَرِیکه اَرِه پیل کار مِهه ئو دَرَوَن کاورل نی. ۱۴ مِیم آ شوئو خوَه. مِه کاورل ووژم مَشتاسیم ئو کاورل یش مین مَشتاسین، ۱۵ هُن گه باوَه مین مَشتاسی ئو مِه باوَه مَشتاسیم. مِه گِیون ووژم مَهَم خِر کاورلیم. ۱۶ کاورل تَرِیشی ډِربم گه اژ اِی گِرَنگ نین. باس اونیش بارم ئو اونیش گوشت مَکِرَن دَنگ مِه. آسَه موئن یِه رِیئن وَه گرد یِه شوئو. ۱۷ اَرِوَسَن، باوَه مِه دوس ډیری اَرِیکه مِه گِیون ووژم مِیم تاگه اِدواَرَه بَسینمی. ۱۸ هُیچ کس گِیون

شَنَفَتی گه ایلعازَر مریض، دو روژتَریش مَن آر آجاء گه بی.

۷ آسه وَتِ شَاگردلی: «بورن اِدوآره بِچیم آرِه هیال یهودیه.»^۸ شَاگردلی وَتَوَن بی: «استاد، هَرای تازَه یهودیل مِهستو سَنگسارِت گن، تو اِدوآره مِیا بِچِن آرِه اوزَه؟»^۹ عِسی جِوواو داتی: «مَر روژ، دِوآره سات نِ؟ اِنسونی گه وَه روژ بِچِوَه رُثِیا، پای گِیر نِمهه آر کُچکی گه بِکِوَه، آرِیکه نُیر اِی دنیاء موئنی.^{۱۰} مِنتائای آوَه گه وَه شو بِچِوَه رُثِیا، پای گِیر مِهه آر کُچکی تُو مَکِوَه، آرِیکه نُیر اِنوم نِ.»^{۱۱} عِسی دُما اِی قِصهَل وَتِ بِنِو: «رَقِیفمو ایلعازَر حیوَتی، مِنتائای مَن مَچَم، تاگَه او بَهم خَوَر.»^{۱۲} شَاگردلی وَتَوَن بی: «آقا، آر حیوَتی، خِوَا ماو.»^{۱۳} مِنتائای عِسی اژ مرگ او قِصَه مَهردی، وَهیاگَه شَاگردل گُمونوَن مَهرَد عِسی موشی ایلعازَر حیوَتی تُو شَکَتی اِرمِهه.^{۱۴} آسه عِسی آشگارا وَتِ بِنِو: «ایلعازَر مردی.»^{۱۵} تُو وَه خِاطر هُمَه خِوشالِم گه آر اوزَه نوئیم، تاگَه اِیمو بارینو. مِنتائای اِسگَه بِچیمی آرِه تَک.»^{۱۶} توما، گه وَه لِفونی مَشور بی، وَتِ شَاگردلی تر: «بورن اِیمهیش بِچیم تاگَه وَه گرد او بِمریم.»

عِسی، قِیومت تُو ژِیایِن

۱۷ وِخدِی عِسی رَسی آر اوزَه، فِیمِی چِوار روژ گه ایلعازَر ها لَحکار. ^{۱۸} اژ آبادی بَیتِغَنیا نَزیک نِیم قَرسَخ تا شَیر اورشلیم رُئی بی. ^{۱۹} یهودیل فِرهی هاتوئِن آرِه تَک مریم تُو مارتا تا آرِه مِردن پِرائو دِلگوئِیو دَن. ^{۲۰} وِخدِی مارتا شَنَفَتی گه عِسی دِیری مای آرِه اوزَه چِتی نِوا، مِنتائای مریم مَن مال. ^{۲۱} مارتا وَتِ عِسی: «اِ آقا، اژ آر اِیزه بَیایِن، بِرام نِمِرد.

جِوواو داء بِنِو: «مَر اِنوم شَرِیعت هُمَه نُنِسیاء گه «وِتم، هُمَه خِدا لِنِو»؟ ^{۲۵} اژ اوئلی گه کِلوم خِدا رَسیس بِنِو، - «خِدا لَلْ هِناء موئن - تُو هُیچ جا اژ نُسَخ مَقَدَس بی اِتِبار نِماو- ^{۲۶} چَطوَر متوَنینو وَه کِسی گه باوَه وَخَم کِردی تُو کِل کِردِیس آرِه دِنِیا، بوشینو «کِیفَر موشِن»، فَخَد آرِیکه وِتم گُر خِدام؟ ^{۲۷} اژ کارل باوَه مِمارَم جا، اِیمونَم بی نارِن. ^{۲۸} مِنتائای اژ اوئِل مایَم جا، جُج اژ اِیمونَم بی نِمارینو، دِسی کَم اِیمو بارِن آ کارِل، تاگَه بِذانینو تُو اِیمونَتو داشدوئی گه باوَه ها نوم مِزار تُو مِه هام اِنوم باوَه.»^{۲۹} آسه هِستو پِگی تِر بِگِرِنی، مِنتائای عِسی اژ دس اوئِل اِرجی.

۴۰ آسه هَنی چی آرِه اِکو روو اُردن، آر اوزَه گه یِجِی پَخَمَر وِیکار خُسل تِیمِید ماتی، تُو مَن آر اوزَه. ^{۴۱} فِزه کِسل هاتِن آرِه تَک عِسی. اوئِل موئتو: «وَهیاگَه یِجِی هُیچ نِشِوَنه تُو مِجِزهی نَهردی، مِنتائای هر چی گه یِجِی اِبارَه اِی اَم وَتِ، راس بی.»^{۴۲} تُو فِزه کِسل آر اوزَه اِیمونو اُورد آر عِسی.

مِردن ایلعازَر

۱۱ پِیای ایلعازَر نُم مریض بی. او اژ مِردَم بَیتِغَنیا، آبادی مریم تُو خُیهی مارتا بی. ^۲ مریم هَرا رُژن بَی گه خِداون عِسی وَه عِطِر مَسح کِردی تُو وَه گِیسلِی پال او خُشگا کِردی. اِسگَه بِرای ایلعازَر مریض بوئی. ^۳ آسه خُطِل ایلعازَر پِغومو رِ کِرد آرِه عِسی، وَتو: «اِ آقا، رَقِیف عَزِیزَت مریض.»^۴ عِسی وِخدِی گه اِی خَوَر شَنَفَتی، وَتِ: «عاقوئِیت اِی مریضی مرگ نِ، بَلِکِم آرِه جِلال دائِن خِداء، تا گُر خِدا وَه سونگ آوَه جِلال بِگِری.»^۵ عِسی، مارتا تُو خُیهی تُو ایلعازَر دوس داشدی. ^۶ آسه وِخدِی

گِنگُونی نائی آر دِراخلی. ^{۳۹} عیسی وتی: «بَردهه پِل دَن آ لا.» مارتا خُتِه آ پِباءَ گِه مردوئی، وِت بی: «آقا، اِسگِه دیر بو دِر مایتی، اَرینگِه چوار روژِ مردی.» ^{۴۰} عیسی وِت بی: «مَر نوئتم بَیت گِه آر ایمونِت داشدوئی، جلالِ خدَاء موئینن؟» ^{۴۱} آسَه بَردهو پِل داءِ آ لا. آسَه عیسی ویر کِردی آر آسمو نو وتی: «باوَه، شگرت مَهَم گِه دَنگ مِت شَنفَت. ^{۴۲} مِه مَدَناسدِم گِه هَر دَنگ مَن مَشَتوئین. مِنتائای یَم وَه خاطر کَسلی وِت گِه هان آر ایزه، تاگِه ایمو بارن گِه تو مِت کِل کِردی.» ^{۴۳} وِخدای یِه وتی آسَه وَه دَنگ گِنگِه هِنَا کِردی: «ایلعازَر، بور دیر! ^{۴۴} آسَه اَ مردی، دس نو پا بُونئیا! کفن نو پَرُو پِچیا آر دور رُی، هات دیر. عیسی وتی اونل: «واز گنی نو پیلن پچو.»

نَشَقَه گُشَتِن عیسی

^{۴۵} آسَه ویشتر یهودیَلِی گِه هاتوئین دِبار مریم، نو کار عیسی نو دوئی، ایمونون بی آورد. ^{۴۶} مِنتائای پری آژینو چن اَرِه تَک شِیخَل فرقه قَریسی نو اونلو اژ اَچِیْه گِه عیسی کِردوئیتی، باخوَرَا کِرد. ^{۴۷} آسَه رِئیسَل کاهنل نو قَریسِل نِیشِتَن شور، وِتو: «چِه پِهیم؟ اِی پیا نشونَهل نو مُجَرَهل فِرِهی اَنجوم م. ^{۴۸} آژ بیلیم هَرهَن پچو وَر، کُل ایمون بَین ماری، نو رومیل مان، اِی مَکون نو اِی قوم اژ دَسَمون مَسینن.» ^{۴۹} مِنتائای یَکی اژ اونل گِه نُم قِیافا بیتی نو آ سال کاهن اعظم بی، وتی باقیو: «هَمَه هُیچ نَمَدانینو ^{۵۰} نو فِگِر نِیمهینو گِه صلاتو ها یَگِه یَکی اَرِه قوم بِمَری، تاگِه کُل قوم نابود بوئن.» ^{۵۱} مِنتائای اِی قَضَه اژ ووژ نوئیتی، بَلِکِم اَرینگِه اَ سال کاهن اعظم بی، هُن پِیشگوئی کِردی گِه عیسی اَرِه قوم مَمری، ^{۵۲} نو نه فَخَد اَرِه قوم، بَلِکِم اَرِه جِیم کِردن نو یَکی کِردن ایلَل خدا گِه

^{۲۲} مِنتائای مَدانِم گِه هَر اِسگِه یِشَن هَر چَتی اژ خدا ب، مَنه بَیت. ^{۲۳} عیسی وتی مارتا: «پرات زَنیا ماو.» ^{۲۴} مارتا وتی عیسی: «مَدانِم گِه روژ قِیومت زَنیا ماو.» ^{۲۵} عیسی وتی: «مِنَم اَ قِیومت نو ژِیایَن. هَر کِی ایمونَم بی باری، جُج اَریش بِمَری، وَه اِی حالا زَنهی مِهه. ^{۲۶} نو هَر کِی زَنهی مِهه نو ایمو آر مِه دیری، تا ابد نِقمَری؛ یَه باوَر مِهین؟» ^{۲۷} مارتا وتی: «آ، آقا، مِه باوَر مَهَم گِه تو مَسیحین، کُر خدا، هَرَاوَه گِه ما اِنوم اِی دنیا.»

^{۲۸} وِخدای یِه وتی، چِی نو هِنَا کِردی آر خُتِه ووژ مریم، بی کِشکی وِت بی: «استاد هار ایزه نو هِنات مِهه.» ^{۲۹} مریم وِخدای یِه شَنفَتی، هِرَاوَه هِیزِگرتی نو چِی اَرِه تَک عیسی. ^{۳۰} عیسی هَنی نَرسوئی اِنوم اَبادی، بَلِکِم هَر آر اَوَزه بَی گِه مارتا چوئیتی دِبار. ^{۳۱} یهودیَلِی گِه اِنوم مال آر تَک مریم بَین نو دِلگوئِیَو مَاءِ بی، وِخدای گِه دِیو مریم هِرَاوَه هِیزِگرتی نو چِی دیر، وَه دُم سِرا چِی. گُمونون مَهَرَد مِیا پچو اَرِه لَحَک تا آر اَوَزه بونگ اِرباری. ^{۳۲} مریم رَسی آر جای گِه عیسی بیتی نو وِخدای او دیتی، گت آر رُی پال عیسی نو وتی: «آقا، آژ آر ایزه بَباین بِرام نِقمَرد.» ^{۳۳} وِخدای عیسی گِیری گاو مریم نو یهودیَلِی گِه وَه گرد هاتوئینی دیتی، اژ تِیه دلا خَمین بی نو سِتار اژِی پِریاتی. ^{۳۴} عیسی پَرسیتی: «اوَتو ناس آر کو؟» وِتو: «آقا، بوری سِیل ک.» ^{۳۵} عیسی بی گِیری. ^{۳۶} آسَه یهودیل وِتو: «سِیل گن چِی او دوس داشدی!» ^{۳۷} مِنتائای پری آژینو وِتو: «پانی کِسی گِه چِیَمَل اَ پیا کور واز کِردی، نِمتونستی کاری بَپِه گِه ایلَعازَر نِمری؟»

ایلعازَر زَنیا ماو

^{۳۸} آسَه عیسی، هُن گِه اژ تِیه دلا خَمین بی، هات اَرِه لَحَک. لَحَکِهه، مَری بی گِه بَرَد

کفن دفن مِه هُيشتوئیتی آر تک ووژ. ^۸ آریگه ژازل هر وه گرد ووژتو دیرینو، مینتائای همیشِه مِه زینو.»

^۹ و خدی جِیمِیتِ فِرِهی اژ یهودیل، شَنفَتو عیسی هار اوزه، هاینِ تاگه نه فَخَد عیسی، بِلِکم ایلِعارِیش گه اژ مردیل زِنیا کِردوئیتی، بوئین. ^{۱۰} آسه، رِئِیسَل کاهنل نَشَقْلونی کِیشی تاگه ایلِعارِیش بَگِشَن، ^{۱۱} آریگه باعث بوئی فِرِه کسَل اژ یهودیل پِشت گن آر اوئل ئو ایمو بارَن آر عیسی.

عیسی اجور پاتشائی مَچو انوم اورشلیم

^{۱۲} وه صوایکا جِیمِیتِ فِرِهی گه آره عِد هاتوئین، و خدی شَنفَتو عیسی ما انوم شِیر اورشلیم، ^{۱۳} وه تَلل دار خرما گه وه دَسونا بی هاتِی نوا. اوئل مقارونو ئو موئتو:

«نجد ب!

بِمَارِکْ آوَه گه

وَه نُم خِداوَن مای،

بِمَارِکْ پاتِشا اسرائیل!»

^{۱۴} آسه عیسی خِرولی ای کِردی دی ئو سُوَار بیئی؛ هُنْ گه! اِسْخ مقدس نِیسیاء:

^{۱۵} «زَلت نَچوا! دِیت کوی صهیون،

سِیل ک، پاتِشات مای،

وَه کول خِرولی ایکا!»

^{۱۶} شاگردل عیسی اولبار، ایی چیئلون نَفِیمِی، مینتائای و خدی عیسی اژ مردیل زِنیا بی، هات وِیرو گه یوئَن گُل اِبازَه عیسی اِسْخ مقدس نِیسیائی ئو وه سَریش هاتوئیتی.

^{۱۷} جِیمِیتی گه و خدی عیسی ایلِعارِ اژ لَحْک هِنَا کِردی ئو، او اژ مردیل زِنیا کِردی، وه گرد بوئینی، هر آر ایی گپ شاتیون ما. ^{۱۸} آژوئِی گه آ جِیمِیت چنی نوا، آریگه شَنفَتوئِیو عیسی هُنْ نشوئَه ئو مُجَزَهی اَنجوم

اژ یَک چوِیچیان. ^{۱۹} آسه، اژ هر آروژ نَشَقْلونی کِیشی تاگه بَکِشَنی.

^{۲۰} آژوئِی گه عیسی دِیر آشگارا انوم یهودیل زِمَاهات ئو بَچو، بِلِکم اژ اوزه چی آره شِیری وه نُم اِفرایم آر جای نَزیک بیاوو ئو وه گرد شاگردل مَن آر اوزه.

^{۲۱} و خدی گه عِد پَسَخ یهودیل نَزیک بی، فِرِه کَسَل اژ جائلی تر، چن آره اورشلیم تاگه ور اژ عِد پَسَخ آداو پاکی بارَن جا. ^{۲۲} اوئل وه مِی عیسی بِن هر هُنْ گه انوم قِلا مَعبد هوسِیائِن، موئتوَن یَکِتری: «چَه فِگَر مِهیَنو؟ یانی اصِلا آره عِد نِمای؟» ^{۲۳} مینتائای رِئِیسَل کاهنل ئو فَرِیسِیل فِرِیونو دائی گه آر کسی بَدانی عیسی هار کو، خَوَر ب تاگه بَگِرنی.

عیسی انوم آبادی بیت عَنیا

شَش روژ ور اژ عِد پَسَخ، عیسی هات **۱۲** آره نوم آبادی بیت عَنیا، آر جای گه ایلِعارِ زِنهئ مَهردی، هَر آوَه گه عیسی او اژ مردیل زِنیا کِردوئیتی. ^۲ آر اوزه وه خاطر او شُمُو دا. مارتا مِمودارِی مَهردی ئو ایلِعارِ یَکی اژ کَسلی بی گه وه گرد عیسی نِیشتوئی آر سر سِیْفَرَه. ^۳ آسه، مَرِیم عِطَر خِیمِتی ای اژ گل سَنبل خالص گه نَزیک نِیم لِیتر بی، گِرتی ئو رِشونی آر رُی پال عیسی ئو وه گِیسلی پال او حُشگا کِردی، هُنْ گه آ مال پِرا بی اژ بو عِطَر. ^۴ مینتائای یهودا اَسْخَرِیوْطی، یَکی اژ شاگردل عیسی، گه دُماتِزل عیسی داءِ گِیر دشمن، وِتی: ^۵ «آره چَه ایی عِطَر گه خِیمِتی چن دِیَه مُنگ مِز بِه عِملِهی کَ نَفِروِیت، تاگه پِیل بَیئِی ژازل؟» ^۶ او یَه وِتی نه وه خاطر دِلسوزی آره ژازل، بِلِکم آریگه دُز بی؛ ژازل خِرج بَرَج آر تک بیئی ئو اژ پِیلی گه مَنپائون آر تک، مُنْزِیاتی. ^۷ عیسی وِتی: «کارتون آژی ناأشدوئی! آریگه ایی عِطَر آره روژ

داسی. ^{۱۹} آسه شیخل فرقه فریسی وتون
 یکتیری: «دیتو هُیچ کاری اژ دستون اِرنمای؛
 سیل کن گه کل دنیا چنسی دُما.»

یونانیل مهستو عیسی بوئین

^{۲۰} ۱! بن کسلی گه آره عبادت انوم عد
 هاتوئین، بری یونانی ش بین. ^{۲۱} اوئل هاتین آره
 نک فیلیپس، گه آل بیت صیدا! جلیل بی، ئو
 وتون بی: «آقا، میا عیسی بوئینیم.» ^{۲۲} فیلیپس
 هات ئو وتی اندریاس، ئو اوئل هرِدک چن ئو
 وتون عیسی. ^{۲۳} عیسی وتی بینو: «سات مرگ
 ئو زنیابین گُر انسو رسی. ^{۲۴} خخیختا، موشم
 بینتو، آر ئئم گیم نگو، انوم خاک ئو نَمیری،
 تَنیا مَمینی؛ منتائای آر بَمیری ثمر فِرهی اِرماری.
^{۲۵} کسی گه گِیو ووژ دوس داشدوئیتی، آوه اژ
 دَس م. منتائای کسی گه انوم ای دنیا اژ گِیو
 ووژ بیزار بو، آوه آره زنیابین ابدی حفظ مِهه.
^{۲۶} آوه گه بیتی خلعت آر مه بَهه، باس باء دُم
 مِنا؛ ئو جای گه مه بوئم، خادم مینش هار
 اوزه. کسی گه خلعت آر مه بَهه، باوه آسمونی
 عزت مَیتی آری.

عیسی اژ مردن ووژ قصه مِهه

^{۲۷} «اسگه ستارم آزی بریاء. چه بوشم؟ بانی
 بوشم، "باوه! اژ ایی سات مه نجاد بی؟"
 منتائای هر آره ایی قَص رَسیمس آر ایی سات.
^{۲۸} باوه، ئم ووژت جلال بی!» آسه دنگی اژ
 آسمو رسی گه: «جلال داء ئو اِدوارهیش جلال
 مِیم.» ^{۲۹} آسه مردمی گه آر اوزه بین ئو پئون
 شفت، وتو: «ئش بریق بی.» کسلی تر وتو:
 «فریشدهی وه گرد قصه کِرد.» ^{۳۰} عیسی وتی:
 «ای دنگ آره هَمه بی، نه آره مه. ^{۳۱} اسگه
 وخد داوری آر ایی دنیاَس؛ اسگه رئیس ایی
 دنیا ماوژن دِریر. ^{۳۲} ئو وخی اژ رَمی عَلمیم

ایمونی مردم

^{۳۷} وهیاگه عیسی هُن نشوئهل ئو مُجْزهل
 فِرهی آر ور چیمَل اُوْ آنجوم دائیتی، ایمونون بی
 ناورد. ^{۳۸} هُن قصهل اِشعیا پَحْمَر آنجوم گِرت
 گه وتوئیتی:

«اِ خداون، کِ گه پغوم ایمه باوار کِردی،
 ئو کِ گه بالل خداون آشگار بیسی آری؟»

^{۳۹} هُن گه اِشعیا پَحْمَر ووژ اِ جای تر وتی، اوئل
 نونستو ایمو بارن، آریگه:

^{۴۰} «او چیمَل اوئل کور،
 ئو دَلو کِردیسی بُرد،
 تا وه چیمَل ووژو نوئین،
 ئو وه دل ووژو نفیین،
 ئو گِلانیرن دُما تاگه شِفائو دَم.»

^{۴۱} اِشعیا پَحْمَر یوئن وتی آریگه، جلال او دیتی
 ئو اِبازه او قصه کِردی.

^{۴۲} وه ایی حالا، جُج فِزه کسل اژ گِلنگ
 قومیش ایمونو آورد آر عیسی، منتائای اژ ترس
 شیخل فرقه فریسی، اعترافون آر ایمو ووژو

آر شورين پال شاگردل ٿو حُشگا ڪِردنو وَه
 حولهی گه اِسَر قِ بيتی. ^۶ وِخدی گه رَسَی
 شَمعونِ پطرس، او وِتی عیسی: «آقا، یانی
 تو پال مَن مَشورین؟» ^۷ عیسی جوواو داتی:
 «اِسگه نِمَقَمِین گه چِه مَهَم، مِنتائای بَعِدَن
 مَقَمِین.» ^۸ پطرس وِثَ بی: «هَرِگس پال مه
 نِمَشورین!» عیسی جوواو داتی: «آر نَشورِمَت
 دَیر قَط خدافِطی.» ^۹ شَمعونِ پطرس وِتی:
 «آقا، فَخَد پالِم نه، دَسَل ٿو سَرِیشم بشورا»
^{۱۰} عیسی جوواو داتی: «آوه گه حموم ڪِردی،
 سِرَن تاپا تَمِیس ٿو شورين نِیمِیتی، پَجَر اڙ پالی.
 ٿو هُمه پاکینو، مِنتائای نه گَلتو.» ^{۱۱} آریگه
 عیسی مَدِناسدی کی اَوَه مِئَه گِیر دشمن، ٿو
 آره يَه وِتی: «گَلتو پاک نِیئِنو.»

^{۱۲} دُما یگه عیسی پائلو شوریتی، چوخا ووڙ
 ڪِردی وَر ٿو اِدوازه نِیشَت آر سر سِفَرَه شَم.
 آسَه اُزینو پَرسیتی: «آیا آ چِیئَه گه اَرِنتو ڪِردم
 فِیمینو؟» ^{۱۳} هُمه موشینون مه استاد ٿو آقا، ٿو
 دُریسِیش موشینو، آریگه هُنِیش هم. ^{۱۴} اِسَه
 آر مه گه آقا ٿو استاد هُمهَم، پال هُمهَم شوری
 هُمهیش باس پال یَکِتری بشورینو. ^{۱۵} آریگه مه
 وَه اَنجوم دائن ایی کار، سَرْمَقْشِی داسن بِنِتو
 تاگه هُمهیش هَرُهَن بَهِینو گه مه آره هُمهَم
 ڪِرد. ^{۱۶} حَخِیخَتَا، موشِم بِنِتو، نه خُلَم اڙ اَرِباو
 ووڙ گَلنگِیتر، نه قاصی اڙ آوه گه او ڪِل ڪِردِیسی.
^{۱۷} اِسگه گه یوئَنِل مَدانینو، خَوَزگال ووڙتو آر
 اوئل اَنجوم دینو.

^{۱۸} «آ چِیئَه گه موشِم اِبازَه گُل هُمه نِی. مه
 اوئلی گه دیاریم ڪِردی، مَشْتاسِم. مِنتائای ایی
 نُخَسَه مَقْدَس اِنوم زبور باس اَنجوم یِگری گه
 ”آوه گه ٿو مَن مِری، اَرْض مه هِیَگرتی.“
^{۱۹} اِسگه وَر اڙ یگه اَنجوم یِگری، موشِم بِنِتو تا
 وِخدی گه اَنجوم یِگری، ایمو بارینو گه مه هم.
^{۲۰} حَخِیخَتَا، موشِم بِنِتو، هر کی پَجَوَه گِرد آوه

نِمَهَرَد، تاناخواد اڙ عبادنگا یهود باوڙنوی در.
^{۴۳} آریگه اوئل تَیْرِیف مَرِدْمو وِیشِیر اڙ تَیْرِیف
 خدا دوس داشد.

^{۴۴} آسَه عیسی وَه دَنگ گَلنگ وِتی: «هر کی
 ایمون آر مه باری، نه آر مه، بَلِکَم ایمو اُورْدِیسی
 آر ڪِل گِرم. ^{۴۵} هر کی مه دیتی، ڪِل گِرم دِیسی.
^{۴۶} مه اِجور نُیری هاتَمَس اَرَه ایی دنیا تا هر
 کی ایمون آر مه باری، اِنوم تَیْرِیکی نَمِینی. ^{۴۷} آر
 کسی قَضَهل مه بَشْتوئِی، مِنتائای اُزینو اطاعت
 نِهه، مه آر او داوری نِمَهَم؛ آریگه نِهاتَم تا
 آر دنیا داوری بَهَم، بَلِکَم هاتَم تاگه دنیا نِجاد
 بَیم. ^{۴۸} آره آوه گه دس رد پ آر سِیَنه مه ٿو
 نَجَوَه گِرد قَضَهلِم، کسی هَس گه داوری بَهِیتی؛
 هَرَا قَضَه گه وِیم، روڙ قِیومت مَکوم مِهِیتی.
^{۴۹} آریگه مه اڙ جوَنم ووڙم قَضَه مِ نَهَرَدی، بَلِکَم
 باوه گه مه ڪِل ڪِردِیسی فِرِیو داسی بَینم گه چِه
 بویشم ٿو اڙ چِه قَضَه بَهَم. ^{۵۰} ٿو مَن مَدانِم
 گه فِرِیو او ژِیایِن ابدی. آسَه آ چِیئَه گه مَن
 موشِم، دُریس هَرَاوَهَس گه باوه وِتِیسی بَینم
 تاگه بویشم.»

عیسی پال شاگردل مَشوری

۱۳ وَر اڙ عِد پَسَخ، عیسی وَه یاگه
 مَدِناسدی سات چِیئِی اڙ ایی دنیا
 رَسَی تا پَجو آره تَک باوه، تاگه اَخر مَحَبَت
 ڪِردی کس کار ووڙ گه اِنوم ایی دنیا دوسو
 داشدی.

^۲ مَوَقَع شَم بی. ابلیس وِیکار نایب دل یهودا
 اَسَخِریوطی، گُر شَمعون، گه عیسی بی گیر
 دشمن. ^۳ عیسی گه مَدِناسدی باوه گُل چی
 داسی دس اوا، ٿو اڙ تَک خدا هاتِی ٿو مَچو
 آره تَک او، ^۴ اڙ سر شَم هِیَگرتی ٿو چوخا
 اُور گئی ٿو حولهی هِیَزداتی، بَسدی آر قِ
 ووڙ. ^۵ آسَه آو رِشونی اِنوم نَشَت ٿو بِنیا ناتی

باينو. ^{۳۴}حکیم نووئی میم بینتو، ئو اوه یس گه محبت پهن آر یکتری. هرهن گه مه محبتیم کړد آر هُمه، هُمه یس باس محبت بهینون آر یکتری. ^{۳۵}آر محبت بهینون آر یکتری، گل مردم مفتیم گه شاگرد منینو.»

^{۳۶}شمعون پطرس وئی: «آقا، آرِه کوه مچین؟» عیسی جوواو داتی: «تو اسگه نمتونین وه تَر مَنا باین آرِه جای گه مَن مچم؛ منتانای بعدن ماین تَر مَنا.» ^{۳۷}پطرس وئی: «آقا، آرِه چه اسگه نمتونم وه تَر تونا بام؟ مه گیون یشم مَهَم خرت.» ^{۳۸}عیسی وئی: «یانی گیونَت مهین خر مه؟ حخیختا، موشم بینت، ور اژ یکه کله شیر بآ بال، سه گل مه حاشاء مهین.»

مینم رئی، مینم حخیخت، مینم ژبیاین

۱۴ «ستار اژ دلتو نئری. ایمونتون آر خدا داشدوئی؛ ایمونتون آر مینش داشدوئی. ^۱انوم مال باوه آسمونی مه جا فیه، آر هُن نوئیا موئیم بینتو مچم تاکه جای آرِه هُمه آماده گم. ^۲ئو هر وخت چم ئو جامی آرِه هُمه آماده کړد، إدواره مام ئو هُمه میرم آرِه تک ووژم، تاکه آر اوره گه مه هم، هُمه یس بوئینو. ^۳جای گه مَن مچم رئی مَدانینونی.» ^۴توما وِت بی: «آقا ایقه جُج نمانیم مچین آرِه کو، آسه چطور متونیم رئیته پدانیم؟» ^۵عیسی وئی توما: «مینم رئی، مینم حخیخت، ئو مینم ژبیاین؛ هیچ کس نیما آرِه تک باوه مَر وه سونگ مَنا. ^۶آر منتون مَشاسیا، باوه مَن یشتون مَشاسیا؛ منتانای دُما یه اوه مَشاسینو ئو اوتو دی.» ^۷فیلیپس وئی عیسی: «آقا، باوه نشونمو د، گه هر یه آرَنمو بس.» ^۸عیسی وِت بی: «فیلیپس، مدت فیهی وه گردتو بیم، یانی هنی منتو نَشاسی؟

گه مه کل مَهَمی، چیس گرد مه، ئو هر کی بچوه گرد مه، چیس گرد اوه گه مه کل کړدسی.» ^۹عیسی دُما ایی گپ گه وئی، انوم روح ووژ ستار اژی پریاتی، آشگارا لوم کړدی: «حخیختا، موشم بینتو، یکی اژ هُمه مَن مئه گیر دشمن.» ^{۱۰}شاگردل سیل یکتریون مَهرد، بلجوتیون ماهات گه ایی قصه اباره کی موشی. ^{۱۱}یکی اژ شاگردل، هر اوه گه عیسی او دوس داشدی، مرکا دانیی آر لِف او. ^{۱۲}شمعون پطرس هشاره کړد آری تا اژ عیسی پرسی گه یه وه کیسی. ^{۱۳}آسه آ شاگرد هرهن گه مرکا دانیی ووژ نیکتر کړدی آر عیسی، ئو اژی پرسیتی: «آقا، او کی؟» ^{۱۴}عیسی جوواو داتی: «هر اوه گه ایی گپ نون دُما یکه پَنم انوم دُری میمی بی.» آسه گپ نونه رئی انوم دُری ئو اوه داء یهودا گر شمعون آسخریوطی. ^{۱۵}هر یکه یهودا گپ نونه گرتی، شطو چتی درین. آسه عیسی وئی بی: «آ چیئه گه م آنجوم بین، زویر آنجوم د.» ^{۱۶}منتانای هیچ کُم اژ کسلی گه نیشتونین آر سر سَفزه، نَفَیمین گه عیسی آرِه چه یه وئی. ^{۱۷}بری گمونو کړد گه آر یکه ژاژ خرج برج ها دس یهودا، عیسی موشی بی آ چیئه گه آرِه عد نیاز بخری، یاگه چیی بی ژازل. ^{۱۸}دُما هاردن گپ نونه، یهودا هرازه چی دریر. ئو شو بی.

حکیم نووئی

^{۱۹}دُما یکه یهودا چی دریر، عیسی وئی: «اسگه گر انسو جلال گرتی ئو خدا انوم او جلال گرتی. ^{۲۰}آر خدا انوم او جلال گرتی، اسه خدایش او انوم ووژ جلال مه ئو هرازه او جلال م. ^{۲۱}روهل، مدنی تر هام گردتو. مینم مهینو ئو هرهن گه وِت یهودیل، اسگه موشم هُمه یس گه اوره گه مَن مچم، هُمه نمتونینو

۲۲ يهودا، نه آسَخړيوطی، آژی پرسی: «آقا، چطور که میا ووژت آر ایمه ظاهر کین، مینتای نه آر ای دنیا؟» ۲۳ عیسی جوواو داتی: «آر کسی مه دوس دیری، کوم مین ماری جا نو باوهم دوس دیرتی، نو ایمه مایمی آره تک نو وه گرد او لیز مگیریم. ۲۴ آوه که مه دوس یری، کوم مه نیماری جا؛ نو ای کوم که مَشْتوئینو از مه نی، بلکم از باوه ک که مه کل کړدیسې. ۲۵ «ای چیلَم و خدی وِت هُمه که هنی هام گردتو. ۲۶ مینتای آ هِنازَس، یانی روح القدس، که باوه وه نُم مه کل مهیتی، او گل چی تیلیمتوَن م نو هرچی که مه وِتَم بینتو، ماری ویرتو. ۲۷ آره هُمه سِتار میلَم جا؛ سِتار ووژم مِیم بینتو. آ چیئه که مین مِیم بینتو، اجور آ ستاری نی که دنیا مِیه بینتو. سِتار از دلتو نِیری نو هراسو نوئن. ۲۸ شَفَتیتو که وِتَم بینتو، ”مین مِچم، مینتای ادوازه مام آره تکتو.“ آر مینتو دوس باشتا، خَوشیتوَن مَهرد که مِچم آره تک باوهم، آریکه باوه از مه گِلنگیز. ۲۹ اِسگه ور از یکه انجوم بگیری وِتَم هُمه، تا و خدی که انجوم بگیری ایمو بارینو. ۳۰ دیر ویشتر از یه قصبه توَن گرد نِمَهَم، آریکه رِئیس ایی دنیا که شِطوَن دیری مای. او هُیچ ادعای آر مه یری؛ ۳۱ مینتای مه آ کار مَهَم که باوه فربو داسی مه، تاگه دنیا پدانی که باوه دوس دیرم. اِسگه هیزگرن، از ایره بچیم.

مه دار انگویر خخیخیم

۱۵ «مه دار انگویر خخیخیم نو باوهم باخاَوَن. ۲ هر پلي که انوم مه ثمر ناری، او مُرتی نو هر پلي که ثمر باری، هرس مهیتی تاگه ویشتر ثمر باری. ۳ هُمه هراسگه وه

کسی که مه دیسی، باوه دیسی اِسَه چطور که موشین ”باوه نشونمو د“؟ ۱۰ یانی باوار زرين که مه هام انوم باوهم نو باوهم ها نوم مینار؟ قصه لی که مین موشَم بینتو از ور ووژم نی، بلکم از باوه ک که لیز گِرتیسی انوم مه، آوه س که کارل ووژ انجوم م. ۱۱ ای قصه م باوار کن که مه هام انوم باوهم نو باوه ها نوم مینار؛ یاگه وه خاطر آ کارلما که کړد، مه باوار کن. ۱۲ «خخیخنا، موشَم بینتو، آوه که ایمون مه داشدوئیتی، اویش کارلی که مین مَهَم، مهه، نو جُج کارل گِلنگیز از یوئیش مِهه، آریکه مین مِچم آره تک باوه. ۱۳ نو هر چیتونی وه نُم مه ب، انجوم مِیمی تاگه باوه انوم کُر جلال بگیری. ۱۴ آر چیتونی وه نُم مه از مه ب، آوه انجوم مِیم.

وده روح القدس

۱۵ «آر مه دوس دیرینو، فربوئلم بارن جا. ۱۶ نو مه از باوهم م نو، او هِنازَسی تر مِیه بینتو که هر وه گرد هُمه بو، ۱۷ یانی روح خخیخت که دنیا نِمَتونی بچوتی گرد، آریکه نه اوه موئینی نو نه مَشْتاسی؛ مینتای هُمه اوه مَشْتاسینو، آریکه آر تک هُمه لیز مگیری نو مِیمینی انوم هُمه. ۱۸ «بی کس نیمیلمتو؛ مام آره تکتو. ۱۹ دُما مدتی تر دنیا دیر مه نِموئینی، مینتای هُمه مین موئینینو، آریکه مه زنیئم، هُمهیش زنه ی مهینو. ۲۰ آ روز، مَدانینو که مه هام انوم باوهم نو هُمه هاینون انوم مه نو مه هام انوم هُمه. ۲۱ آوه که حکمِلیم دیری نو ماریون جا، آوه س که مه دوس دیری، نو آوه که مه دوس دیری، باوهم دوس دیرتی نو مینیش دوس دیرمی، نو ووژم آری ظاهر مَهَم.»

مه ب، بې بېنتو. ۱۷ حکم مین آره هُمه یس گه محبت پېښون آر یکتری.

دنيا اژ مريدل عیسی ییزار

۱۸ «آر دنیا اژ هُمه ییزار، پمینی ویرتو گه ور اژ هُمه اژ مه ییزار بې. ۱۹ آر هن دنیا بوئیانو، دنیا هُمه اجور کس کار ووژ دوس داشدی. منتائای آریگه هن دنیا نیئینو، بلکه مه هُمه اژ دنیا انتخابو کړدی، اسه دنیا اژ هُمه ییزار. ۲۰ کلومی گه وټم بېنتو، پمینی ویرتو: "خُلم اژ آرباو ووژ گینگتر نې." آر مینو آزار دا، وه گرد هُمه یس هُن مهن؛ نو آر کلوم مینو آورد جا، کلوم هُمه یس مارن جا. ۲۱ منتائای یوئن گل وه خاطر نُم مین مارن سرتو، آریگه آ کس گه مه کل کړدییسی نَمشتاسین. ۲۲ آر نهاتوئیم نو وه گرد اوئل قصه م تهردوئ، گناوئی ناآشد، منتائای اسگه دیر دسپیچی آره گناوئ نرن. ۲۳ کسی گه اژ مه ییزار، اژ باوه مین یس ییزار. ۲۴ آر انوم اوئل کارلمی تهردوئ گه یخړ اژ مه هیچ کس تهردي، گناوئی ناآشد؛ منتائای اسگه، وه یا گه آ کارلون دی، هم اژ مه نو هم اژ باوه ییزار بین. ۲۵ هُن، کلومی گه انوم تورات ووژو هاتی، باس انجوم یگری گه: "اژ ای ویلی جهت اژ مه ییزار بین." ۲۶ «منتائای وخی گه اهنارس گه اژ جونم باوه آره هُمه کل مهن بای، یانی روح حخیخت گه اژ جونم باوه مای، او ووژ ابارزه مه شاتی م، ۲۷ نو هُمه یس باس شاتی بینو، آریگه اژ آ اول وه گرد مه بینوئ.

۱۶ «ای چیئلَم وټ بېنتو تاگه اژ ایمونتو نکوئینو. ۲ هُمل اژ عبادتگاڼل یهود ماورن دیریر نو جُج زموئی مای گه هر کی هُمه پکشی، گمون مه گه خلعت کړدییسی آر خدا. ۳ نو ای کارل مهن، آریگه نه باوه آسمونی مَشتاسین، نه مه. ۴ منتائای ای چیئلَم وټ هُمه

خاطر قصه ی گه وټمَس بېنتو پاکینو. ۴ انوم مه پمین، نو مین یس انومتون مَمینم. هُن گه پل، آر وه ق دار انگویرا نَمینی نِمَتونی اژ ووژ ثمر باری، هُمه یس آر انوم مه نَمینینو، نِمَتونینو ثمر بارینو.

۵ «مه دار انگویرم نو هُمه پل آوه. کسی گه مَمینی انوم مه نو مین انوم او، ثمر فیره ی ماری؛ آریگه جیا اژ مه، هیچ نِمَتونینو پېښو. ۶ آر کسی نَمینی انوم مه، اجور پل داری ک گه هُو مینی نو خُشگا ماو. پل خُشگایی جیم مهن نو ماورن انوم آگر، نو مَسرنو. ۷ آر انوم مه پمینی، نو کلومم انوم هُمه پمینی هر چتونی م، پتو گه آرنتو انجوم ماو. ۸ جلال باوه ها نوم یگه هُمه ثمر فیره ی بارینو؛ نو هُن ثابت مېښو گه شاگرد مینو.

۹ «هرهُن گه باوه مه دوس داشدییسی، مین یس هُمه دوس داشدی؛ پمین انوم محبت مه. ۱۰ آر حکمل مه بارینو جا، مَمینینو انوم محبت مینا؛ هرهُن گه مه حکمل باوه ووژم آوردَمَس جا نو مَمینم انوم محبت او. ۱۱ ای قصه لم وټ بېنتو تاگه خوشی مه انوم هُمه یس بو نو خوشی هُمه کامل بو.

۱۲ «حکم مه یس گه محبت پهن آر یکتری، هُن گه مه محبت کړدیس آر هُمه. ۱۳ محبتی گینگتر اژ یه نې گه کسی گيو ووژ بهنه خیر رقیقلی. ۱۴ رقیقل مه هُمه یس، آر آ چیئه گه حکم مهن آرینتو، انجوم پېښو. ۱۵ دیر هُمه وه خُلم هِنَا نَمهم، آریگه خُلم اژ کارل آرباو ووژ خور نری. بلکه هُمه رقیف ووژم هِنَا مهن، آریگه هر چمی گه اژ باوه شفتی، هُمه آرنی خوردارا کړدی. ۱۶ هُمه نوئینو گه منتو انتخابو کړد، بلکه مه بیم گه هُمه انتخابو کړد نو هُمه مین کړد تاگه پچینو نو ثمر بارینو نو ثمر هُمه پمینی، تاگه هر چتونی اژ باوه وه نُم

«آريگه مچم آره تک باوه؟»^{۱۸} آسه موئتون يکترى: «اى "مدتی تر" گه موشى، چى؟ ايمه نيمفيميم گه او ابارزه چه قصه ميه؟»^{۱۹} عيسى فیمى گه ميا اژ او چيى پيرس؛ آسه وتی بينو: «يانى وه خاطر يه بحث ميهينو گه وټم، "دما

مدتی تر، دیر مه نموئینينو ئو دما مدتی تریش، اِدوازه مین موئینينو؟»^{۲۰} خخیختا، موشم بینو، هُمه مگبرينو ئو پزار موئينو، مینتای دنیا خوشالی ميه؛ هُمه خمین موئينو، مینتای خم هُمه ماو خوشی.^{۲۱} ژن موقع زاین هول ارامگرتی، آريگه وخد او رسی؛ مینتای وخی گه آویل هاتی دی، دیر حال روژی گه وخد زاین داشدی نیماری ویر، آريگه خوشال گه، انسونی هاتیس دی.^{۲۲} هرهن، هُمه ییش اسگه خمبارينو؛ مینتای اِدوازه هُمه موئینم ئو دل هُمه خوشالی ميه ئو هُچ کس نيمتونی آ خوشی اژ هُمه پسینی.^{۲۳} آ روژ، دیر چیتونی اژ مه نیم. خخیختا، موشم بینو، هر چتونى اژ باوه وه ئم مه ب، آوه مئه بینو.^{۲۴} آ اسگه وه ئم مه چیتونی نهستی؛ بتو تاگه پسینينو ئو خوشیتو کاملا بو.

^{۲۵} «یونتم اِجور متل وټ هُمه؛ مینتای زمونی مای گه دیر هن وه گردتو قصه نيمم، بلیک آشگارا اژ باوه موشم بینو.^{۲۶} آ روژ، وه ئم مینتون م. ئو نموشم بینو گه مه اژ جونم هُمه اژ باوه م،^{۲۷} آريگه باوه ووژ هُمه دوس دیری آريگه هُمه مینتو دوس داشدی ئو ایمونتو آوردی گه اژ تک خدا هاتیم.^{۲۸} مه اژ تک باوه هاتیم ئو هاتیمس نوم اِی دنیا؛ ئو اسگه اِی دنیا میلیم جا، ئو مچم آره تک باوه.»

^{۲۹} آسه شاگردلی وتو: «اسگه آشگارا قصه مهین نه وه متل.^{۳۰} اسگه دیر مزانیم گه اژ گل چی خور دیرین ئو جُج نیاز زین کسی چیتی آزی پیرسی. آژونس، ایمو دیریم گه اژ تک

تاگه وخی یونټ وه سرتون مای، بارینون ویر گه خورم دائی هُمه. اِی چيئلَم اژ اول نوټ هُمه، آريگه ووژم وه گرد هُمه بیم.

روح خدا چه ميه

^۵ «اسگه مچم آره تک کسی گه مه کل کردیسی، ئو هُچ کُم نيمرسینو، "کوټ مچن؟" ^۱ مینتای آريگه اِی چيئلَم وټ هُمه، دلتون اژ حُصه پرا بټ.^۷ وه اِی حالا، مه راسیتون بین موشم گه وه نيمتون مه بچم. آريگه آر نچم، آ هِنارس نيمای آره تک هُمه؛ مینتای آر بچم، او کل مَهَم آره تک هُمه.^۸ ئو وخی او بای، دنیا فانی ميه گه ابارزه گنا، صالح بینین ئو داوری، تصفیکار.^۹ ابارزه گنا، آريگه ایمو نمارن بینم.^{۱۰} ابارزه صالح بینین، آريگه مچم آره تک باوه ئو دیر مه نموئینينو.^{۱۱} ئو ابارزه داوری کردنیش، آريگه رئیس اِی دنیا مکوم بټ.^{۱۲} «چيئل فزه تری دیرم تاگه بوشم بینو، مینتای اسگه جوخ شنفیتی زرينو.^{۱۳} مینتای وخی روح خخیخت بای، رئی مَی ورتو تاگه وه گل خخیخت پرسینو؛ آريگه او اژ جونم ووژ قصه نیمهه، بلیکم اِی چيئه گه مشتونی، موشی ئو اژ اِی چيئه گه اِنواتر ميا بو، وه گرد هُمه قصه ميه.^{۱۴} او مه جلال م، آريگه اِی چيئه گه هن مین مگری، اِلوم ميهیتی آر هُمه.^{۱۵} هرچی گه هن باوه، هن مینیش. آژونس وټم بینو، اِی چيئه گه هن مین مگری، اِلوم ميهیتی آر هُمه.

عيسى دلگوئی شاگردلی م

^{۱۶} «دما مدتی تر، دیر مه نموئینينو ئو دما مدتی تریش، اِدوازه مین موئینينو.»^{۱۷} آسه پری اژ شاگردل عيسى وتون يکترى: «يه دیری چه موشى، "دما مدتی تر، دیر مه نموئینينو ئو دما مدتی تریش، اِدوازه مین موئینينو؟" یاگه موشی

اژ يه انوم دنيا نَمَمِينم، مِنتائاي اون هني هان
انوم دنيا؛ مَن مام آره تک تو. ا باوه قدوس،
وه ديار سر اونلي بو گه وه قدرت نُم ووژت
دائس مه، تاگه يکي بوئن، هرهن گه ايمه يکي
کيم. ۱۲ مه تا وختي گه وه گردو بيم، وه ديار
سرونا بيم، ئو وه قدرت نُم تو گه دائس مه
مِنتيه جي اونل بيم. هُچ گم اژ اونل هلاک نوئن،
بخر اژ گر هلاکت، تاگه نُسَخ مقدس انجوم
يگري. ۱۳ مِنتائاي اِسگه مام آره تک تو، ئو اي
قصه ل وختي موشم گه هني هام انوم اي دنيا،
تاگه خوشي مَن انوم ووژو کامل داشدوئي ۱۴ مه
کلوم تونم داء بينو، ئو دنيا اژ اونل بيزار بي،
آريگه هن اي دنيا نين، هُن گه مَن يش هن
اي دنيا نيم. ۱۵ مه نيم گه اونل اژ اي دنيا
بيرين، بليکم مِم اژ ا شطو شرير حفظو کين.
۱۶ اونل هن اي دنيا نين، هُن گه مَن يش هن
اي دنيا نيم. ۱۷ اونل وَخِم حخيخت ک؛ کلوم
تو حخيخت. ۱۸ هرهن گه تو مِنت کِل کِرد آره
اي دنيا، مَن يش اونلِم کِل کِرديس آره اي دنيا.
۱۹ مه ووژم وه خاطر اُو وَخِم مَهَم، تاگه اونيش
انوم حخيخت وَخِم بوئن.

۲۰ «مه فَخَد آره يوئنم نيم، بليکم هميش آره
گسَلَمي م گه وه سونگ گلومو ايمون مارن
بينم، ۲۱ تاگه گل يکي بوئن، هرهن گه تو ا
باوه هاين انوم مه ئو مَن يش هام انوم تو. هُن
بهه گه اونيش انوم ايمه بوئن، تاگه دنيا ايمو
باري گه تو مِنت کِل کِردی. ۲۲ ئو مه جلالی گه
دائس بينم، دامتس بينو تاگه بوئن يکي، هُن گه
ايمه يکي کيم؛ ۲۳ مه انوم اونل ئو تو انوم مه.
هُن بهه، گه اونيش پِن گِل بوئن يکي، تاگه دنيا
بذاني گه تو مِنت کِل کِردی، ئو اونلت هرهن
دوس داشد گه مِنت دوس داشد. ۲۴ ا باوه،
مِم اونلي گه دائس بينم وه گرد مه بوئن، هرا

خدا هاتين.» ۳۱ عيسي وتي بينو: «ياني اِسگه
ايمو ديرينو؟ ۳۲ اِسَه زموني ماي گه اراسي
هر اِسگه يش هاتي، گه اژ يک مچويچينو ئو
هرگمتو مچو آره مال ووژ ئو مه تنياء ميلينو؛
وه اي حالا مه تنيا نيم، آريگه باوه ها گردم.
۳۳ يوئنم وت هُمه تاگه انوم مه ستارتو يگري.
دنيا آره هُمه ماو جور؛ مِنتائاي پيلن دل درينتو
داشدوئي، آريگه مه بيمس حريف اي دنيا.»

دوعا عيسي

۱۷ دُما يگه عيسي اي قصه ل کِردی،
سبيل کِردی آر آسمو ئو وتي: «باوه،
دير آ وخت دسي. جلال پ آر گرت تاگه گريشت
جلال پ آر تو. ۲ آريگه تو قدرت و اختيار گِل
بشريت داس بي، تاگه زيباين ابدی بوئسخي گِل
کسلي گه دائس بي. ۳ ئو زيباين ابدی يس گه،
تو تنيا خدا حخيخي ئو عيسي مسيح يش گه
تو کيت کِردی، بشتاسن. ۴ مه کاري گه سپارت
بينم، تمومم کِرد، ئو هُن تونم آر زِي جلال
دا. ۵ ئو اِسگه باوه، تونيش آر تک ووژت جلالِم
د، هرا جلالی گه ور اژ يگه دنيا دُريس بو، آر
تک تونم داشد.

۶ «مه نُم تونم آر اونلي گه ا اي دنيا دات
مه، آشگار کِرد. هن تو بين ئو تو اونلت داء
مه، ئو کلوم تونو آورد جا. ۷ اِسگه فيمين هر
چتي گه دائس مه، اراسي اژ جونم تون. ۸ آريگه
کلومی گه سپارت مه، سپارتم بينو، ئو اونل چن
گرد آوه، فيمين گه اراسي اژ تک تو هاتم، ئو
ايمونو آورد گه تو مِنت کِل کِردی. ۹ دوعا مه
آره اوس؛ مه نه آره دنيا بليکم آره اونلي دوعا
مَهَم گه تو دائس مه، آريگه هن تونن. ۱۰ هرچي
گه هن مَن، هن تون ئو هرچي گه هن تون، هن
مَن يش؛ ئو انوم اونل جلالِم گِرتي. ۱۱ ويشتر

مالخوس بی. ۱۱ عیسی وٽی پطرس: «شِمشیر وورٽ غلاف ک! مَر نَباس پِیالهی گه باوَه آسمونی داسی بینم، خُر دَم؟»

۱۲ آسَه سَروازل، وَه گرد فرموندَه وورٽو مأمورل یهودیل عیسی ٿو گِرت. اوئل دَسَل اُو بَسد ۱۳ ٿو اول بار پردون آرَه تَک حَتّا. آریگَه آ پیا هَسویرَه قیافا بی ٿو قیافا آ سالَ کاهن اعظم قوم بی. ۱۴ قیافا هَر آوَه بی گه وٽوئیتی یهودیل صِلا هار یگَه یه پیا آرَه قوم یهود بَمِری.

۱۵ شَمعون پطرس ٿو شاگردی تَریش کِیتن دُم عیسی. آ. آریگَه آ شاگرد اُز شِناسل کاهن اعظم بی، آسَه وَه گرد عیسی چی انوم قِلا مال کاهن اعظم. ۱۶ مِنتائای پطرس هوسیا آر پِشت دِراخل. آسَه آ شاگردی تَر گه اُز شِناسل کاهن اعظم بی، چی دِریر ٿو وَه گرد کلفتی گه دَرَبو بی، گپ داتی، ٿو پطرس بَرَدی انوم. ۱۷ آسَه آ کلفت گه دَرَبو بی اُز پطرس پرسیتی: «مَر تونیش اُز شاگردل آ پیاء نیئین؟» پطرس جوواو داتی: «نیم.»

۱۸ هُوا سَر د بی. خِلمتکارل ٿو مأمورل وَه زِخال آگرونی اِرکردوئی ٿو! دور آوَه هوسیا ئین ٿو وورٽو گرم اِرا مَهَر د. پطرس یش وَه گردو هوسیا ئی ٿو وورٽو گرم اِرا مَهَر د.

۱۹ کاهن اعظم اُز عیسی اِبارَه شاگردل ٿو چیئلی گه تِلیم ماتی پرسیتی. ۲۰ عیسی جوواو داتی: «مِه وَه گرد دنیا وَه آشگَرام قَصَه کِردی ٿو هَر انوم عبادتگا یهودیل ٿو انوم معبد جای گه گل یهودیل جِیم موئن، تِلیم داء ٿو وَه بی کشکی چیمی نوئی. ۲۱ آرَه چَه اُز مَن مَپرسین؟ اُز اوئلی پِرس گه قَصَه مَنو شَفَتی! اوئل خَوَه مَذا ئین گه چَم بی وٽن.» ۲۲ وِخدی یه وٽی، یکی اُز قِلاوَزَل گه هوسیا ئی آر اوزَه، وَه چِپالی دا آر نوم رُی عیسی ٿو وٽی: «وَه هُن جوواو کاهن اعظما مین؟» ۲۳ عیسی جوواو داتی: «آز

جاء گه مِه هم، تاگَه جِلالِم بوئین، جِلالی گه تو داسَن بینم؛ آریگَه وِر اُز یگَه پِیا دنیا باوئی مِنت دوس داشدی.

۲۵ «! باوَه صالح، دنیا تو نِمَشتاسی، مِنتائای مِه تَوَن مَشتاسیم، ٿو یوئن فِیمین گه تو مِنت کِل کِردی. ۲۶ مِه نُم تونم آر اُو شِناسو ٿو مَشتاسیم، تاگَه مِحبَتی گه تو آر مِنت داشدی، انوم اونیش بو ٿو مَن یش انوم اوئل بوئم.»

عیسی ٿو گِرت

۱۸ عیسی دُما وٽن اِی قَصَه ل، وَه گرد شاگردلی چی آرَه آ لا تنگ قِدرن. آر اوزَه باخی بی، گه عیسی ٿو شاگردلی چن انوم آ باخ. ۲ مِنتائای یهودایش، آ کَس گه عیسی داء گیر، مَذا ناسدی آ جاء هار کو، آریگَه عیسی ٿو شاگردلی ویشتر وِخدل آر اوزَه جِیم موئیان. ۳ آسَه یهودا پری اُز سَروازل ٿو هَمیش مأمورل رِئیسَل کاهنل ٿو شِخَل فرقه فَرِیسی وَه گرد وورٽو هیزداتی، وَه چِراخ دسی ٿو مَشَل ٿو اسلخه وَه دس چن آرَه اوزَه. ۴ عیسی، وَه یا آگَه مَذا ناسدی چَه آر سَر مایتی، چی نوا وٽی بینو: «هاینون فِتراخ کی؟» ۵ جوواو دا: «عیسی ناصری.» وٽی: «مِیم.» یهودایش، آ کَس گه عیسی داء گیر هوسیا ئی آر تَک اوئل. ۶ وِخدی عیسی وٽی، «مِیم.» اوئل پِشت پِشت چن، هاونین آر رَمی. ۷ آسَه یه یگی تَر اُزینو پرسیتی: «هاینون فِتراخ کی؟» وٽو: «عیسی ناصری.» ۸ جوواو داتی: «وِتم بینتو گه مِیم. آسَه اُر مِنتوَن م، بیلن یوئل چِن.» ۹ یه وٽی تاگَه آ چِئَه گه وِیکار وٽوئیتی اَنجوم باوئی گه: «هُبچ گُم اُز اوئلی گه دات بینم، اُز دِسم ناء.» ۱۰ آسَه شَمعون پطرس شِمشیری گه داشدی، کیشیتی دِریر ٿو دا آر خِلمتکار کاهن اعظم ٿو گوش راس پری. نُم آ خِلمتکار

۳۷ پیلّائُس آژی پرسی: «إسه تو پاتیشای کین؟» عیسی جوواو داتی: «توّه موشین گه مه پاتیشام. مه آره یه زانده بیم، ئو آره یه هاتِمَس ای دنیا تاگه ابارّه حخیخت شاتی بَیم. آسه هر کی گه لا حخیخت دیری، گوش مَگِرِی قَضَل مه.» ۳۸ پیلّائُس پرسیتی: «حخیخت چی؟»

وحدی یه وتی، اِدوآره چی در آره تک یهودیل ئو وتی بینو: «مه هُیچ جرمی آره مَکوم کِردنی نَهَرَد دی.» ۳۹ مِنتائای هُمّه رِسمی دیرینو گه انوم عد پَسَخ یکی اژ زندونیل اَرِنَتو آزاد گم؛ یانی مِتو پاتِشا یهودیل آزاد گم؟» ۴۰ اوئل قارونو، جوواو دا: «او نه، بلِکم اِجالی باراباس آزاد ک!» ئو باراباس مِلّه بگیری بی.

حکم آر صلیب کیشین عیسی

۱۹ آسه پیلّائُس فربو داتی عیسی بَگِرِن ئو سَلَخ دنی. ۲ ئو سَروازل تاجونی اژ دِرک دُریس کِرد، نائون آر نوم سر ئو چوخا کاؤنی کِرد ور، ۳ ئو ماهاتی آره تک، موئِنو: «درد آر پاتِشا یهودیل!» ئو وه چپالی ماون آری.

۴ آسه پیلّائُس یِگی تر چی دِریر ئو وتی رِئِیْسَل یهودیل: «إسگه اوّه مارم در آره تک هُمّه، تاگه بَذانینو گه مه هُیچ جرمی آره مَکوم کِردنی نَهَرَد دی.» ۵ آسه عیسی وه تاجی اژ دِرک آر نوم سر ئو چوخا کاوی اَوْر، هات دِریر. پیلّائُس وتی بینو: «یوئِیش آ پیا!» ۶ وحدی رِئِیْسَل کاهنل ئو قِلّاوَزَل مَعبد عیسی ئو دی، قارونو، وتو: «بَکِیشِی آر صلیب! بَکِیشِی آر صلیب!» پیلّائُس وتی بینو: «هُمّه ووژتو بَیری ئو بَکِیشِی آر صلیب، اَرِیگه مه جرمی آره مَکوم کِردنی نَهَرَد دی.» ۷ یهودیل جوواو دا، وتون بی: «ایمه انوم شریعتمو حکمی دیریم گه مطابق اوّه باس بَیری، اَرِیگه ادعاه مهه کُر خداه.»

خِلَافِم وت، شاتی ب؛ مِنتائای آر دُریسم وت، اَره چه مین آرینم؟» ۲۴ آسه خَتّا، او دَس بوئِنیا کِل کِردی آره تک قیافا، کاهن اعظم.

۲۵ هَرا مَوَقّ گه شَمعون پطرس هوسبائی ئو ووژ گرم اِرا مَهَرَدی، بَری آزینو پرسی: «مَر تونیش اژ شاگردل او نبئین؟» او حاشا کِردی ئو وتی: «نه! نیم.» ۲۶ یکی اژ خِلْمَتکارل کاهن اعظم گه اژ قوم خویشل آ کَس بی گه پطرس گوش بروی، وتی: «مَر مه تونم گرد عیسی انوم اَبَاح نئی؟» ۲۷ پطرس اِدوآره دا آر حاشا. هِرَازَه کِلّه شیر هات بال.

مِحاكَمَه عیسی آر تک پیلّائُس

۲۸ عیسی ئو اژ تک قیافا پَرِد آره کاخ فرموندار. شوصو بی. اوئل ووژو نَچَن انوم کاخ تاگه نجس نوئن ئو بتونن پَسَخ بَیرِن. ۲۹ آسه پیلّائُس هات دِریر آره تک اوئل ئو پرسیتی: «ای پِیاء وه چه جرمی مَکوم مَهِینو؟» ۳۰ جوواو دا، وتو: «آز جرمی نَهَرَدوئِیتی، نِمامون گیر تو.» ۳۱ پیلّائُس وتی بینو: «هُمّه ووژتو او بَیرِن ئو مطابق شریعت ووژتو مِحاكَمَه گنی.» یهودیل وتو: «ایمه صِلّا نریم کسی اِدوم کیم.» ۳۲ یه وه خاطر اَنجوم گِرتن قصه ی بی گه عیسی وتوئِیتی وه چطور مرگی میا بَیری. ۳۳ آسه پیلّائُس گِلّاهاَرَدی آره نوم کاخ ئو هِنّا کِردی آر عیسی، وت بی: «یانی تو پاتِشا یهودیلین؟» ۳۴ عیسی جوواو داتی: «یه ووژت موشین، یاگه کَسلی تر اِبارّه مِنو وتِیس بَینت؟» ۳۵ پیلّائُس جوواو داتی: «مَر مه یهودیم؟ قوم ووژت ئو رِئِیْسَل کاهنل، تونو داس گیر مه؛ چَت کِردی؟» ۳۶ عیسی جوواو داتی: «پاتِشائی مه هِن ای دنیا نَ. آر پاتِشائی مه اژ ای دنیا ی، خادِمِلَم جَنگوَن مَهَرَد تاگه نَکوئِم گیر یهودیل. مِنتائای پاتِشائی مه اژ ای دنیا نَ.»

کتیبه‌ئونى ئیسو ئو اُون نا آر پلنگ صلیب.
 آر رُی آوه ئُسیائی: 'عیسی ناصری، پاتشا
 یهودیل'. ۲۰ فزه کسل اژ یهودیل آ کتیبه گه
 ئُسیائیو حیون، آریگه جای گه عیسی ئو کیشی
 آر صلیب نزیك شیر بی ئو آ کتیبه وه زوئو
 آرامی، لاتینی ئو یونانی ئُسیائی. ۲۱ آسه ریئسل
 کاهنل یهود وتون پیلانُس: «نُئیسین پاتشا
 یهودیل، بلکم بُئیسین ابی پیا وتیسی گه مه
 پاتشا یهودیلیم.» ۲۲ پیلانُس جوواو داتی: «آ
 چیئه گه ئُیسونم، ئُیسونم.»

۲۳ وخدی سروازل عیسی ئو کیشی آر
 صلیب، چنگلو گرت، ئو کِردون چوار بیرا ئو
 هر گم بیرونی پرد. ئو کِراس یشو سن. منتائای
 آ کِراس درزی ناآشدی، بلکم اژ پلنگ تاگه
 هار چنیاى. ۲۴ آسه وتون یکتیری «یه نُئیریم
 بلکم تیروپشک باوریم تاگه بوئینیم ماو هِن
 کی.» هُن نُسَخ مقدس انجوم گرتی گه:

«چنگلم انوم ووژو بیرونا کِرد
 ئو آر سر کِراسیم تیروپشکو آوُشد.»
 آسه سروازل هُنئون کِرد.

۲۵ نزیك صلیب عیسی، دا او ئو خُیه دای،
 ئو همیش مریم رُن گلوپاس ئو مریم مَجْدَلِیه
 هوسیاين. ۲۶ وخدی عیسی دای ئو آ شاگرد
 گه دوس داشدی دیتی گه هوسیا س آر تک او،
 وتی دای: «إِزْن، سِیل ک، گُرت.» ۲۷ آسه وتی
 آ شاگرد: «سِیل ک دات.» اژ آ سات، آ شاگرد،
 او پردی آره مال ووژ.

مِردن عیسی

۲۸ آسه عیسی باخوَر اژ یگه گل چی انجوم
 گرتی، آریگه نُسَخ مقدس وه انجوم بزی، وتی:
 «تینیم.» ۲۹ آر اوزه جُمی بی پر اژ شیراو نُرشیا.
 آسه آبریونی رُن نوم شیراوه نائون آر رُی تلی
 اژ گیا زوفا، ئو پردون ور دم عیسی. ۳۰ وخدی

۸ وخدی پیلانُس یه شَفَتی، ویشتر زَله
 چتی، ۹ ئو اِدوازه گِلَاهاردی آره نوم کاخ،
 اژ عیسی پرسیتی: «تو اژ کو هاتین؟»
 منتائای عیسی جوواوی ناء بی. ۱۰ آسه پیلانُس
 وت بی: «قَصَه م گرد نِمِهین؟ یانی نَمَدانین
 قدرت و اختیار دیرم آزادت گم ئو قدرت و اختیار
 دیرم بکیشمت آر صلیب؟» ۱۱ عیسی وت بی:
 «هُیچ قدرت و اختیاری آر میت ناآشد، آر اژ
 پلنگ نِماون بِنیت؛ اژوئس؛ گنا آوه گه مه داء
 گیر تو، فزه گلنگِرت.» ۱۲ اژ آوه دما پیلانُس وه
 دُم آزاد کِردنا بیتی، منتائای یهودیل قارونو،
 وتو: «آر ابی پیاء آزاد کین، دوس امپراطور روم
 نئین. هر کی ادعا پاتشائی بهه، هوسیا س ارضد
 امپراطور روم.»

۱۳ وخدی پیلانُس ابی قَصَه ل شَفَتی، عیسی
 آوَرْدی دیرر ئو ووژ نِیشت آر جاگا داوری، آر
 جای گه وه 'سنگفرش' مشور بی، منتائای وه
 زوئو آرامی گه زوئو یهودیل موئتون بی 'جَباتا'.
 ۱۴ آ روز، روز 'تیارک داین' آره عِد پَسَخ ئو
 نزیك نِمِرو بی. پیلانُس وتی یهودیل: «بوئیش
 پاتشاتو!» ۱۵ اوئل قارونو: «نابود کیتی! نابود
 کیتی، ئو بکیشتی آر صلیب!» پیلانُس وتی:
 «یانی پاتشاتو بکیشم آر صلیب؟» ریئسل
 کاهنل جوواو داء بی: «ایمه یخَر اژ امپراطور،
 پاتشائی زیریم.» ۱۶ دماخر پیلانُس عیسی داء
 دس اونلا تاگه بکیشنی آر صلیب.

عیسی مَکِیشن آر صلیب

آسه عیسی ئو گرت، ئو پردو. ۱۷ عیسی
 صلیب آر کول، چی آره جای گه گپولک نُم
 بیتی گه وه زوئو آرامی موئتون بی جُلجُتا. ۱۸ آر
 اوزه عیسی ئو کیشی آر صلیب. وه گرد او دو
 نفر تریشو اِیلا ئو آلا کیشی آر صلیب ئو
 عیسی انومجا اوئل بی. ۱۹ وه فربو پیلانُس

۴۲ آسه آريگه روژ 'تياړك دائن' آره عِد يهوديل
بي ټو لَحَك پيش نزيك بي، جنازه عيسی ټو نا انوم
آوه.

عيسی زنيا ماو

۲. ! روژ اول هفته، وِرسو، وِخدی گه
هُوا هنی تيريك بي، مريم مَجْدَلِيَه
هات آره لَحَكه ټو ديتي گه بَرْدِهټون وړ آوه
هيزدآ. ۲ آسه وه دو چی آره ټك شَمعون پطرس
ټو آ شاگردی تر گه عيسی او دوس داشدی،
ټو وِټي بينو: «آقامون اژ لَحَكه ټو پردی ټو
نمذانيم نائونس آر کو.» ۳ آسه پطرس وه گرد
آ شاگردی تر هات دير، ټو گين رُي چن وير
لا لَحَكه. ۴ ټو هر ډك وه گرد ډك مَنيان
دو؛ مِنتائای آ شاگردی تر زوِټر چی، گت ! نوا
پطرس ټو اول نفر رسي آر لَحَكه. ۵ آسه چميا،
سيل كړدی ټو ديتي گه پارچهل گَفْنِه هان
آر اوزه، مِنتائای نَجی انوم لَحَكه. ۶ شَمعون
پطرس پيش هات دُم اوآ ټو چی انوم لَحَكه،
ديتي گه پارچهل كفن هان آر اوزه، ۷ مِنتائای
پروئی گه تَسْدوټيون دور سر عيسی آ آر لا
پارچهل كفن نوئی، بلكم تاگريا وه جيا نرياس
آر جای تر. ۸ آسه آ شاگردی تر پيش گه اول نفر
رَسوئی آر لَحَك، اوپش هات انوم، ديتي ټو ايمو
آوردی. ۹ آريگه هنی مِتا نُسَخ مقدسو نفيموئی
گه او باس اژ مَرْدِيل زنيا بو. ۱۰ آسه آ دو شاگرد
گلونا هارد آره مال ووژو.

عيسی ووژ آر مريم مَجْدَلِيَه ظاهر مهه

۱۱ مِنتائای مريم، اِدير، نزيك لَحَكه
هوسيائی ټو مگيريا. او هرهن گه مگيريا، چميا
تاگه سيل نوم لَحَكه بيه. ۱۲ آسه دو فريشده
ديتي گه چينگل اِسبی اُورو بی ټو آر اوزه گه
جنازه عيسی ټو نائی، يکی ! جا سر ټو يکی تر

عيسی شِراوَهه چشتی، وِټي: «تموم بی.» آسه
سر آوشدی هار ټو گيو ناتی.

۳۱ آروژ، روژ 'تياړك دائن' آره عِد پَسَخ' بي،
ټو روژ دُماني، شَمه مقدس گلنگ بي. آريگه
رئيسل يهود نيمهستو جنازه لو تا روژ دُمين
پمینی آر رُي صليب، اژ پيلاټسو هست تاگه
قَلَمه پال آسه نفر بَشِكِن ټو جنازه لو اژ صليب
بارن هار. ۳۲ آسه سروازل هاتن ټو قَلَمه پال پيا
اوليهه ټو پياي تر گه وه گرد عيسی ټو كيشوئی
آر صليب، اِشكونو. ۳۳ مِنتائای وِخدی رَسِي
آر ټك عيسی ټو ديوو گه مَرْدی، قَلَمه پائلو
نَشكو. ۳۴ مِنتائای يکی اژ سروازل نِزهی كړدی
انوم پيلي عيسی گه هِراره خوين ټو او آزی گي
رُي. ۳۵ آوه گه يه ديتي، شاتِي م تاگه هُمه پيش
ايمو بارينو. شاتِي او راس ټو، اوآ مَذانی گه
خخيخت موشی. ۳۶ يوئن گل انجوم گرتي تاگه
نُسَخ مقدس انجوم باوئی گه: «هُيچ گُم اژ
سِخونلی نَمَشكي،» ۳۷ ټو هنی جای تر اژ نُسَخ
مقدس گه موشی: «اونل سيل آوه مَهَن گه
نِزه ټو دا آری.»

عيسی ټو نا اِ قور

۳۸ آسه يوسف، گه آل رامه بي، اژ پيلاټس
صِلا گرتي گه جنازه عيسی هيزد. يوسف شاگرد
عيسی بي مِنتائای وه بی كيشكي، آريگه اژ يهوديل
زَله مَچيائی. پيلاټس صِلا دآ بی. آسه يهات،
جنازه عيسی هيزدائی. ۳۹ نيَقوديموس پيش گه
وړكار وه شو چوئی آره ټك عيسی، هات ټو
وه گرد ووژ نزيك پنجا كيلو سدر ټو كافور گه
هاونټوئی آر يک، آوردی. ۴۰ آسه اونل جنازه
عيسی ټو هيزد، مطابق رسيم يهوديل او وه گرد
عطر ټو گلاو لوئون اِردا انوم كفن. ۴۱ آر اوزه
گه عيسی ټو كيشی آر صليب باخی بي ټو انوم آ
باخ لَحَك نووئی بي گه هنی مَرْدیوني انوم نَنيائی.

عیسی ئو توما

۲۴ وخذی گه عیسی هات، توما، یکی اژ آ دوازه نفر، گه لفونی هیناوتن مَهرد، وه گرد اونل نوئی. ۲۵ آسه شاگردلی تر وتون بی: «خدانومو دئی!» منتائای توما وئی بینو: «تاگه ووژم جا میخل آر رُی دسلی نوئینم ئو کیک ووژم نهم جا میخل ئو دس ووژم نهم آر گنا پیلی ای، باوار نهم.» ۲۶ دُما هشت روژ، شاگردل عیسی إدواره انوم مال بین ئو تومایش وه گردو بی. وه یا آگه دزل کیل بین، عیسی هات ئو انوم اونل هوسیا ئو وئی: «سلام آر هُمه!» ۲۷ آسه وئی توما: «کیک ووژت بن آر ایزه ئو دسلیم بوئین، ئو دس ووژت بار وِر ئو بن آر گنا پیلیم ئو بی ایمو نو، بلیکم باوارت داشدوئی.» ۲۸ توما وئی بی: «خداون مه ئو خدای مه!» ۲۹ عیسی وئی: «یانی آریگه مینت دئی ایمونت آورد؟ خورگال اونل گه نیئون ئو ایمونو آوردی.»

قص ایی کتاو چی؟

۳۰ عیسی نشونهل ئو مُجْزَهْل فزهتری آر تک شاگردل انجوم داتی گه انوم ایی کِتاو نُئِسیاء. ۳۱ منتائای یوئن نُئِسیاء تاگه ایمو بارینو گه عیسی هُرا مسیحس گه باس بای، گر خدای، ئو تا وه ایی ایمون، وه ئم او ژیباینتو داشدوئی.

عیسی ووژ آر هفت نفر اژ شاگردل ظاهر مه

۲۱ دُما یه، عیسی یگی تر ا اکو دریاچه تیریه گه هُرا دریاچه جلیل ووژ آر شاگردل ظاهر کیدی. ئو هُن ظاهر بی: ۲ یه

ا جا پال نیشوتئی. ۱۳ اونل وتون بی: «ا رُن، آره چه مگیرین؟» او جوواو داتی: «آقام پردون ئو نِمْدانیم نائونس آر کو.» ۱۴ وخذی یه وئی، گلا هاردی ئو عیسی دیتی گه هوسیا، منتائای نفیمی گه او عیسی. ۱۵ عیسی وئی بی: «ا رُن، آره چه مگیرین؟ مینی کی مِهین؟» مریم گمو کیدی گه او باخاؤن، وئی: «آقا، آر تو اوئت هیزدای، بوش بینم نانس آر کو، تاگه بچم ئو، هیزدای.» ۱۶ عیسی هینا کیدی: «مریم!» مریم کلاداتی دُما، ئو وه زوئو آرامی وئی: «رَبوئی!» (یانی استاد). ۱۷ عیسی وئی بی: «دس ناوژ آر بلم، آریگه هنی نچَمَس پلنگ آر تک باؤه. بلیکم بچ آره تک پِراَلَم ئو بوش بینو گه مچِم پلنگ آر تک باؤه ووژم ئو باؤه هُمه ئو خدای ووژم ئو خدای هُمه.» ۱۸ مریم مَجْدَلِیّه چی ئو خَوَر داتی شاگردل گه «خداونم دئی!» ئو آچیئه گه وتوئی بی، وئی بینو.

عیسی ووژ آر شاگردل ظاهر مه

۱۹ هُرا روژ ایوازه، گه روژ اول هفته بی، وخذی گه شاگردل جیم بین دور یک ئو دزل اژ ترس یهودیل کیل بین، عیسی هات ئو انوم اونل هوسیا ئو وئی: «سلام آر هُمه!» ۲۰ وخذی یه وئی، دسل ئو پیلی ووژ نشونو داتی. شاگردل وخذی خدانو دی خوشالا بین. ۲۱ عیسی إدواره وئی بینو: «سلام آر هُمه! هرهُن گه باؤه، مه کل کیدی، مینیش هُمه کل مَهم.» ۲۲ وخذی یه وئی، پف کیدی آر نوم رُی شاگردل ئو وئی: «روح القدس بگرن.» ۲۳ آر گنائل کسی بوئشخینو، بَشخیا ماو ارنو؛ ئو آر گنائل کسی نَبَشخِیاء بیلینو، نَبَشخِیاء مَمینی.

گِل سِئِم بی گه عیسی دُما زِنیا بیئِن اژ مِرَدیل،
ووژ آر شاگردل ظاهر کِردی.

گپ وگر عیسی وه گرد پطرس

۱۵ دُما ناشتا، عیسی اژ شَمعونِ پطرس
پرسیتی: «شَمعون، گر یوئا، آیا ویشتر اژ یوئن
دوسِم دیرین؟» او جوواو داتی: «آا خداون؛
توئه مَذانین گه دوست دیرم.» عیسی وِت بی:
«خوراک بی وِرگلم.» ۱۶ گِل دوئم عیسی اژی
پرسی: «شَمعون، گر یوئا، آیا دوسِم دیرین؟»
جوواو داتی: «آا، خداون؛ مَذانین گه دوست
دیرم.» عیسی وِت: «کاوَرل مه شوئونی ک.»
۱۷ گِل سِئِم عیسی وِت پطرس: «شَمعون، گر
یوئا، آیا دوسِم دیرین؟» پطرس اریگه عیسی
آره گِل سِئِم اژی پرس، «آیا دوسِم دیرین؟»
خُلك گِریاتی ئو جوواو داتی: «ا خداون، تو اژ
گِل چی باخوَرین؛ توئه مَذانین گه دوست دیرم.»
عیسی وِت: «مِتیهِ جی کاوَرلِم بو. ۱۸ خَخیختا،
موشِم بَینِت، و خدی گه چَهل بین قِت مَوسِت
ئو هر جا گه مِهسِت مَچیاين؛ مِنتائای و خدی
پِر موئن دَسِلَت دِرِیَر مِهِن ئو یِکِی تر قِت
موئن، ئو مِرنِت آره جای گه نِیمت.» ۱۹ عیسی
وه ای قصه ل هَشاره مَهردی گه پطرس وه چه
مِرَدنی خدا جَلاَلِم. آسه عیسی وِت بی: «بورئ
تُر مِنا.»

۲۰ آسه پطرس کِلاداتی ئو دیتی آ شاگرد گه
عیسی دوس داشت وه دُم اونلا مای. او هَراوه بی
گه موقع شُم مِرکا دائیتی آر لِف عیسی ئو اژی
پرسوئی، «آقا، کِی گه تون مَنه گیر دشمن؟»
۲۱ و خدی پطرس او دیتی، اژ عیسی پرسیتی:
«آقا، اَنی آوه چه ماو؟» ۲۲ عیسی وِت پطرس:

روژ شَمعونِ پطرس، توماء مَشور وه لِفونی،
تَنائیل اِ مِرَدِم قانا جلیل، کُرل زیدی ئو دو
شاگردی تر وه گرد یک بین. ۳ شَمعونِ پطرس
وِت بینو: «مِن مَچَم ماهی گِرتِن.» اونل وِتو:
«ایمِهیش مایم گِردت.» آسه چن دیر، ئو
سوار قائق بین. مِنتائای آ شوء چِیونی نَگرت.
۴ وِرصو، عیسی هوسیا آر لو حشگی؛ مِنتائای
شاگردل نَفَمِین گه یه عیسی. ۵ عیسی وِت
بینو: «رولهل، ماهی آره هَارِدِن دیرینو؟»
جوواو دا: «نه!» ۶ وِت: «تورهه باوَرِن لا راس
قائقا گه مِهینون دِی.» اونل هُئِنون کِرد ئو
آخ مایو گِرت گه نتونستو تورهه بَکِشِن اِنوم
قائِق. ۷ شاگردی گه عیسی دوس داشت، وِت
پطرس: «خداون!» شَمعونِ پطرس و خدی
شَنَفی گه خداون، هِراره چِیک ووژ لو دا آر
قِ ووژ -آریگه لُت بی- ئو ووژ آوَشدی اِنوم
دریا. ۸ شاگردلی تر هُن گه تور پر اژ مایون
گرد ووژون مَکِشِبا، وه قائق هاتِن. آریگه اونل
نَزیک آر صد مترو داشت حشگی.

۹ و خدی اژ قائق هاتِن هَار ئو پائو نا آر
حشگی، دیبو آگری وه زَخال اِرْگِریاء ئو ماهی
نِریاس آر رُی ئو نونیش هَس. ۱۰ عیسی وِت
بینو: «اژ آ مایِل گه هَراسگه گِرتون، بارن.»
۱۱ شَمعونِ پطرس چی اِنوم قائق ئو تورهه
کِیشیتی حشگی. تورهه پر بی اژ ماهیل گِنگ،
چَن، صد ئو پنجا ئو سه گله ماهی. وه یا آگه
ماهیل آخ فِزه بین، تورهه نِیَرِیا. ۱۲ عیسی وِت
بینو: «بورن ناشتا بَهن.» هِیچ گُم اژ شاگردل
زَلَنو نَهرد اژی پِرسِنی، «تو کِئین؟» آریگه
مَذاناسدو گه خداون. ۱۳ عیسی هاتِ وِر،
نونهه هیزداتی ئو داء بینو، ئو ماییش. ۱۴ یه

آخِر سر

٢٥ عیسیٰ کازل فِزَه تَریشی کِردی گه آر یکی یکی مَنُسیان، گمو نَمَهَم جُج کُل دنیایش جا کتاو لی گه باس مَنُسیا باآشتاتی.

«آر یم تا گِلاهاردن مه یمینی، وه تو چه؟ تو بوری تُر مینا!» ٢٣ آسه ای قصه پشخا بی انوم پِرا ل گه آ شاگرد نِمَمِری، مینتائی عیسی وه پطرس نوئی گه او نِمَمِری، بلکم وِی «آر یم تا گِلاهاردن مه یمینی، وه تو چه؟» ٢٤ یه هرا شاگردس گه آر ای چیل شاتی م نو یوئن نِسوننِسی. ایمه مَزانیم گه شاتی او راس.

